

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ равноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стѣлбець $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, вторникъ 12 априлий 1883 год.

БРОЙ 40.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграмми.

Цариградъ, 9 априлий 1883 година.

София, Министру Генералу Соболеву.

Снощи се даде въ честь на Негово Височество голѣмъ обѣдъ въ дворецътъ „Илджъ-Кйошкъ“, на който присѣствува и свитата. Днесъ по пладнѣ Негово Височество се прощава съ Негово Величество Султанътъ.

Цариградъ (Пера) 10 априлий 1883 год.

София, Министру на Външнитѣ Дѣла.

Негово Височество, слѣдъ свиждане съ Негово Императорско Величество Султанътъ, отпѣтува вчера часътъ по 6 слѣдъ пладнѣ, съпровождаемъ до параходътъ „Издединъ“ отъ Генералъ-Адютантътъ на Негово Императорско Величество и Интадукторътъ при Министерството на Външнитѣ Дѣла. Както на пристигванието тука, така и при отпѣтуванието на параходътъ се развѣваше само Българското Държавно знамя.

Подписалъ Цановъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 273.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докадътъ му отъ 1-й априлий 1883 год. подъ № 1983.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Изработенний отъ Народното Събрание уставъ за полицейската стража въ Княжеството да се положи незабавно въ дѣйствиe въ Силистренското, Шумненското, Варненското, Руссенското, Разградското и Търновското окръжия, като приврѣмененъ законъ, а слѣдъ шесть мѣсеци мѣстното началство да достави свои заключения за измѣнението и допълнението му.

II. Да се предаде незабавно отъ Драгунския корпусъ въ състава на полицейската стража 215 пѣши и 440 конни драгуни, а остатъкътъ въ полицейската стража да се допълни съ нови лица.

III. Слѣдъ получванието мнѣнието на мѣстното началство, всичкото дѣло да се внесе въ Държавний Съвѣтъ за окончателна кодификация и сравнение съ дѣйствующитѣ закони.

IV. Да се допълни штатътъ въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ дѣла съ ново отдѣление, състояще отъ единъ началникъ на отдѣлението, единъ старши подначалникъ и единъ младши, предварително като се поиска съгласието на Държавний Съвѣтъ.

V. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ Министръ Председателъ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 1 априлий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 1983.

Господарю!

Когато се подигна въпросътъ за урежданieto на полицейската стража въ Княжеството и при разглѣжданието уставътъ на тази стража, правителството на Ваше Височество заяви, че то на пълно съзнава крайната нужда отъ правилното нареждане полицията и помоли Народното Събрание да изработи основи за устройството ѝ. Народното Събрание изработи самий уставъ съ всичкитѣ подробности, които се касажтъ до полицията.

Тѣй като при изработванието на тойзи уставъ Народното Събрание нѣмаше физическа възможность да го съобрази съ всичкитѣ законоположения, обнародвани прѣвъ послѣдната година, то правителството на Ваше Височество стори намѣрение да внесе всичкото дѣло въ Държавний Съвѣтъ за разглѣждане и заключение.

За да не се отлага обаче дѣлото за правилното уреждане полицията, намѣрва се за полезно да се обнародва сега изрѣстений отъ Народното Събрание „уставъ за полицейската стража“ и да се введе въ дѣйствиe, като приврѣмененъ законъ, въ источната часть на Княжеството, именно въ окръжията: Силистренско, Руссенско, Разградско, Шуменско, Варненско, и Търновско. Слѣдъ като се положи въ дѣйствиe и слѣдъ като се практикува въ течението на шесть мѣсеца, ще бжде полезно да се узнае мнѣнието на мѣстната административна власть за тѣзи допълнения и измѣнения, които трѣбва да се направжтъ въ него, а слѣдъ това за кодификационно разглѣждане на тойзи уставъ, всичкото дѣло да се внесе въ Държавний Съвѣтъ.

Такова полагание на въпросътъ дава пълна гаранция за разрѣшението му, съгласно съ истинскитѣ интереси на Княжеството.

За горѣпоменжтитѣ окръжия сега има слѣдующето число драгуни:

Шуменско	154	конни	42	пѣши
Силистренско	64	„	11	„
Варненско	106	„	74	„
Руссенско	68	„	62	„
Разградско	69	„	11	„
Търновско	119	„	15	„
Всичко	580	„	215	„

Отъ числото на тѣзи драгуни предполага се да се прѣдаджтъ сега въ съставътъ на полицейската стража всичкитѣ 215 пѣши и 440 конни, а останжлитѣ 140 конни

драгуни да си стоятъ въ съставътъ на драгунский корпусъ; необходимото число стражаре да се допълни съ приемане на служба нови лица. Предъ видъ на всичко горѣизложено, имамъ честь да моля Ваше Височество да благоволи да разрѣшите, щото:

I. Изработенный отъ Народното Събрание уставъ за полицейската стража въ Княжеството да се положи незабавно въ дѣйствието въ Силистренското, Шуменското Варненското, Руссенското, Разградското и Търновското окръжия, като приврѣмененъ законъ, а слѣдъ шесть мѣсеца мѣстното началство да достави свои заключения за измѣнението и допълнението му.

II. Да се предаде незабавно отъ Драгунский корпусъ въ съставътъ на полицейската стража 215 пѣши 440 конни драгуни, а остатъкътъ въ полицейската стража да се допълни съ нови лица.

III. Слѣдъ получаване мнѣнието на мѣстното началство, всичкото дѣло да се внесе въ Държавний Съвѣтъ за окончателна кодификация и сравнение съ дѣйствующитѣ закони.

IV. Да се допълни штатътъ въ повѣренното ми Министерство съ ново отдѣление, състояще отъ единъ началникъ на отдѣлението, единъ старши подначалникъ и единъ младши, предварително като се поиска съгласието на Държавний Съвѣтъ.

Това прибавление намѣрвамъ за справедливо предъ видъ на значителното прибавление дѣла въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 1 априлий 1883 година.

Подписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УСТАВЪ

за

ПОЛИЦЕЙСКАТА СТРАЖА ВЪ КНЯЖЕСТВОТО.

ГЛАВА I.

Общи основания.

Чл. 1. За запазване порядкътъ и обществената безопасност и за извършване вситѣ непосредствени полицейски распорѣждания, уреждава се въ Княжеството полицейска стража (жандармерия), състояща се отъ конни и пѣши стражари, подраздѣлени на старши и младши.

Чл. 2. Всичкото Княжество се раздѣля на опредѣлени полицейски участъци съ по единъ старши стражаръ и извѣстно число младши; всѣкий полицейски участъкъ се дѣли, спорѣдъ мѣстнитѣ нужди, на два или три полицейски подучастъци съ по единъ старши и нѣколко младши стражари.

Чл. 3. Числото на полицейскитѣ участъци въ окръжията и околитѣ се опредѣля спорѣдъ числото на народонаселението и постранието.

Чл. 4. Като норма за опредѣление числото на стражаритѣ и на полицейскитѣ участъци се взема народонаселение отъ 600—1200 души за всѣки единъ стражаринъ, или отъ 5000 жители на всѣки полицейски участъкъ.

Чл. 5. За градоветѣ се полага на 600—800 души 1 стражаринъ и участъци спорѣдъ нуждата.

Бѣлѣжка. Исключение отъ това правило може да се допустне само за Столицата, Руссе и Варна, гдѣто числото на стражаритѣ и участъцитѣ може да бѣде увеличено споредъ нуждата.

Чл. 6. Полицейската служба въ градоветѣ ще се извършва само отъ пѣши стражари.

Бѣлѣжка. Въ Столицата, Руссе и Варна, както и въ други нѣкои градове, въ вжтрѣшността или границитѣ на Княжеството, може да има и по нѣколко конни, ако окръжний управителъ намѣри това за нужда.

Чл. 7. По селата полицейската стража ще състои отъ конни стражари.

Чл. 8. Въ окръжията и околитѣ, гдѣто порядкътъ и тишината се заплашватъ отъ злонамѣренни хора, числото на стражаритѣ се увеличава. Но това става всѣкогашъ

по благоусмотрѣнието на надлѣжний окръжний управителъ, който доносъ за това въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла и иска разрѣшение за това увеличение.

Чл. 9. Спорѣдъ мѣстнитѣ пужди и обстоятелства, числото на полицейскитѣ участъци, както и числото на полицейскитѣ подучастъци може да бѣде намалено или увеличено.

Чл. 10. Кръгътъ на дѣйствието на стражаритѣ въ всѣкий единъ участъкъ на селата трѣбва да се простира на разстояние около 20 километра отъ центра му.

Чл. 11. Всѣкий участъкъ ще има по 1 старши и 8 младши, или по-малко, спорѣдъ усмотрѣнието на околийский началникъ.

Чл. 12. Всѣкий стражаръ извършва своитѣ си обикновенни полицейски обязанности само въ кръгътъ на своя участъкъ, отъ който може да излиза само по приказанието на своятъ най-близъкъ и непосредственъ началникъ, който отговаря за командировката му по дѣла на службата.

Чл. 13. Центроветѣ на полицейскитѣ участъци или поне на подучастъцитѣ трѣбва да бѣдѣтъ установени по възможностъ на главнитѣ пжтица.

Чл. 14. Всичкитѣ градица, села, колиби и въобще всичкитѣ заселени и не заселени мѣста въ Княжеството, подлѣжатъ въ полицейско отношение на вѣдѣнието на полицейската стража.

Чл. 15. Полицейската стража въ цѣлото Княжество е безусловно подчинена на Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла въ всичкитѣ работи на службата ѝ.

Чл. 16. Полицейската стража въ окръжията се подчинява непосредствено на окръжний управителъ.

Чл. 17. Въ околитѣ стражаритѣ се подчиняватъ на околийский началникъ.

Чл. 18. Министрътъ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, по представление на надлѣжний окръжний управителъ, превожда врѣменно стражари отъ едно окръжие въ друго.

Чл. 19. На окръжнитѣ управители се предоставя правото:

а) да превождатъ стражаритѣ отъ една околия въ друга;

б) да усилятъ стражата въ една околия съ намаление числото на стражаритѣ въ друга;

в) да подлагатъ стражаритѣ на дисциплинарно взискание и да внасятъ въ послужнитѣ имъ списъци, съгласно съ закона за чиновницитѣ, всичкитѣ наказания, които би сѣ претърпѣли;

г) да предаватъ виновнитѣ стражари на сѣдъ;

д) да представляватъ стражаритѣ за възнаграждение съ изложение подробни и обстоятелствени причини, и

е) да зачисляватъ и уволняватъ по представление на околийскитѣ или градскитѣ началници стражаритѣ отъ служба.

Чл. 20. За дѣйствието по буквитѣ а и б окръжнитѣ управители донасятъ за знаенъе на Министерството, съгласно „закона за окръжнитѣ управителе.“

Чл. 21. Най-близкитѣ началници на стражаритѣ въ околитѣ сѣ околийскитѣ началници. Тѣмъ се предоставятъ слѣдующитѣ права:

а) да превождатъ стражаритѣ отъ единъ полицейски участъкъ и подустъкъ въ другъ;

б) да усилятъ стражата въ единъ участъкъ и подучастъкъ съ намалението ѝ въ другий;

в) назначаватъ центроветѣ на полицейскитѣ участъци и подучастъци по предложението на окръжнитѣ управителе, за което имъ и донасятъ; сѣщо ходатайствуватъ предъ окръжнитѣ управителе за измѣнението на центроветѣ на участъцитѣ и подучастъцитѣ, и

г) подлагатъ на дисциплинарното взискание младшитѣ стражари.

Чл. 22. При окръжнитѣ управители и околийскитѣ началници, се полага по единъ стражаръ, да дежури 24 часа; обаче тойзи стражаръ не може да се употрѣблява, освѣнъ по правителствени служебни дѣла.

Чл. 23. За всичко това околийскитѣ началници съобщаватъ на окръжнитѣ управителе.

Чл. 24. Околийскитѣ началници ръководятъ стражаритѣ въ изпълнението на обязанноститѣ имъ по службата.

Чл. 25. Въ стражарска длъжност се приематъ всички Български подданици отъ 20 години възраст на горѣ съ добро поведение, способни, благонадѣжни и по възможност грамотни и при встъпването си на служба представляватъ:

- а) докторско свидѣтелство че сж здрави, и
- б) поръчителство отъ двама извѣстни и честни граждани, че ще изпълняватъ съвѣстно службата си, и освѣнъ това тѣ полагатъ кѣтва, съгласно съ „закана за чиновниците.“

Чл. 26. За старши стражари се опредѣляватъ хора грамотни.

ГЛАВА II.

Правата на стражаритѣ.

Чл. 27. Всѣкий стражаринъ се ползува отъ слѣдующитѣ права:

- а) освобождава се отъ лѣтний призивъ въ лагерний сборъ, ако е въ запасъ;
- б) отличившитѣ се стражари въ службата съ особена честностъ, пѣргавина и ревностъ се повишаватъ въ чинъ и иматъ право на възнаграждение;
- в) за петъ годишна непрекъсната служба дава имъ се златенъ нашивъ на двата рѣкава;
- г) слѣдъ десетъ годишна непрекъсната служба, стражаритѣ придобиватъ право на увеличение заплатата въ размѣръ на $\frac{1}{4}$ отъ съдържанието имъ.

д) слѣдъ двадесетъ годишна непрекъсната служба въ полицията стражаритѣ получаватъ право за пенсия въ размѣръ на $\frac{2}{3}$ отъ основната заплата.

Чл. 28. Свидѣтелствата за изслуженното врѣме въ полицията, даватъ се отъ окръжнитѣ управители, по представление на околийскитѣ началници, а за получение на преимущества се издаватъ отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по представление отъ окръжнитѣ управители.

Чл. 29. Стражаритѣ се ползватъ на всѣкъдѣ за свое помѣщение, гдѣто нѣма ханъ или кръчма за пренощуване, въ който случай се обръщатъ къмъ кмета. За храна за себе си и конѣтъ си той плаща по установенната такса, а за помѣщение за участковитѣ стражари, ако нѣма общински домъ, то окр. управителенъ съвѣтъ се распорѣжда и взема подъ наемъ такъвъ или построява новъ.

Чл. 30. Стражаритѣ, освѣнъ въоружението, добиватъ на правителственна смѣтка и облѣклото си — само кжсакъ (мундиръ), панталони, шапка и кабаница (шинель).

ГЛАВА III.

Назначение на полицейската стража.

Чл. 31. Полицията или полицейската стража е предназначена да бди върху безопасността на гражданитѣ и да защищава тѣхнитѣ интереси.

Чл. 32. Тя запазва порядъка и наблюдава щото законитѣ на вситѣ правителствени распорѣждания да се изпълняватъ точно отъ населението.

Чл. 33. Полицейската стража е длъжна да обикаля постоянно, особено нощя, по своя си участъкъ и да наблюдава запазването на порядъка и обществената тишина.

Чл. 34. Полицията нагледва публичнитѣ мѣста, както пазари, расходки, сборове и предварва всѣкакъвъ безпорядкъ.

Чл. 35. При обикалянето полицейскитѣ участъци, стражаритѣ сж длъжни да изучаватъ отъ кметовѣтъ и други лица състоянието на участъка, както въ полицейско, така и въ санитарно отношение.

Чл. 36. Щомъ узнае че въ нѣкоя мѣстностъ се появила епидемическа болѣстъ или моръ на добитѣкъ, полицията зема мѣрки за медицинска или ветеринарна помощ и пресичане на распространението на злото, съ строго съблюденіе на медицинско-ветеринарнитѣ правила и распорѣждания.

Чл. 37. Когато полицейската стража се почувствува слаба въ извършването на нѣкакви свои обязанности, тя има право да иска помощ отъ общинитѣ или даже въ случай на нужда и отъ войската по исканіето на окръжнитѣ управители, които и отговарятъ за дѣйствително-

стѣта на нуждата отъ воинска помощ, съгласно съ закона за окръжнитѣ управители.

Чл. 38. Въ случай на пожаръ полицията се явява, както може по-скоро, на мѣстото и взема мѣрки за пресичане на пожара и увардване живота и имота на жителитѣ и съставлява актъ за причинитѣ на пожара, който предава по принадлежностъ.

Чл. 39. Полицията може да влиза въ къщята, да прави претърсване и да зема нѣща и лица, които служатъ за доказателство на престѣплението, въ присѣствието на кмета или двама най-ближни частни честни граждани.

Чл. 40. Полицейската стража има право да влиза въ всѣко врѣме въ публичнитѣ мѣста и заведения за да дири подозрителни лица или да въдворява порядкътъ.

По официално поканване (писменно) всѣкой е длъженъ да се яви тамо, гдѣто го призове полицията, въ извънредни случаи и по устно поканване, за което обаче тоя стражаръ или другъ, който е извършилъ поканата, отговаря предъ началството; въ селата извѣстява за това на кмета или на нѣкого отъ общинский съвѣтъ.

Чл. 41. Полицейскитѣ стражари при изпълнението на служебнитѣ си обязанности нѣматъ право да теглятъ оръжието си безъ позволение на властитѣ си, освѣнъ въ случай, когато ги нападнатъ съ оръжие и когато другъ способъ, за защита на себе си, на мѣстата и лицата, които имъ сж повѣрени, не имъ остава.

Чл. 42. Полицията трѣбва да задържа виновнитѣ лица, и въ случай на избѣгванието имъ да зема мѣрки за улавянето имъ.

Чл. 43. Полицията е длъжна да бди върху подозрителни лица, и да има върху тѣхъ полицейски надзоръ.

Чл. 44. Полицията ходатайствова предъ окр. управление за въдворяване на мѣстожителството вситѣ бездѣлници и подозрителни лица, които се намиратъ безъ работа както отъ мѣстнитѣ, тѣй сжщо и отъ чуждитѣ подданици. Послѣднитѣ изгонва вѣнъ отъ предѣлитѣ на Княжеството по установенний редъ.

Чл. 45. Полицията наглежда просяцитѣ, да не просятъ на непозволенитѣ мѣста и безпозволително отъ надлѣжнитѣ власти.

Бѣлѣжка. Мѣстата за просяцитѣ се опредѣлятъ отъ общинскитѣ власти, които издаватъ позволителнитѣ на просяцитѣ билети.

Чл. 46. Полицията е длъжна да нагледва за порядъка по улицитѣ и расходкитѣ и вситѣ нарушители на обществената нравственостъ, ги завежда у дома или врѣменно задържа и предава на съдъ споредъ извършенитѣ имъ дѣйствия.

Чл. 47. Пияницитѣ, които сж извѣстни, се отвеждатъ отъ полицията въ дома имъ, а неизвѣстнитѣ се отвеждатъ въ полицията до освидѣтелствование личността имъ.

Чл. 48. Полицейската стража нѣма право да налага глоба. Подвѣргване на наказание принадлежи само на съдебнитѣ, а за штрафъ на общинскитѣ власти, съгласно съ закона за общинитѣ.

Чл. 49. Полицията е длъжна да отнема оръжието отъ всички непознати съмнителни лица, ако нѣматъ свидѣтелство.

Чл. 50. Полицията е длъжна да наглежда за чуженцитѣ, които живѣятъ въ страната.

Онѣзи, които се намѣрятъ безъ паспорти или съ просрочни паспорти, неблагонадѣжни въ политическо или нравствено отношение, или нѣматъ опредѣленъ поминкъ, се изгонватъ, съгласно чл. 44.

Чл. 51. Полицията е длъжна да се грижи за съблюденіето на закона за риболовството.

Чл. 52. Тя се грижи за точното изпълнение на правилата за паспортитѣ.

Чл. 53. Полицията наглежда порутенитѣ, както и угрожающитѣ да се сринатъ здания и зема мѣрки за отстранение на опасността, съгласно съ закона за общинскитѣ управления.

Чл. 54. Тя се грижи щото по улицитѣ да не се пуцатъ такива животни, които нападнатъ на хората.

Чл. 55. На полицейската стража се възлага обязанността да заляга, щото на врѣме да се обявяватъ на населението всичкитѣ правителствени распорѣждания.

Чл. 56. За всѣко произшествие и за всѣко престѣпление полицията явява на своето си началство незабавно.

Чл. 57. Полицията дава распорѣждане за заравнянето на скоропостижно умрѣлитѣ само въ случай ако врачътъ засвидѣтелствува, че смъртъта имъ е станала безъ насилствие. Въ противенъ случай тя се ръководи отъ сѣдебнитѣ закони.

Чл. 58. Полицията е длъжна да донася на своето си началство за напечатанието и распрѣсканието прокламации или съчинения противъ установения порядѣкъ въ държавата, а распространителитѣ веднага забира, съставлява актъ и препроважда по принадлежностъ.

Чл. 59. Полицията е длъжна да слѣди за съблюденіето инструкциитѣ за продавания барутъ и въобще на вситѣ легко въспалителни вещества.

Чл. 60. Въ случай на отсъствие или болѣсть висшитѣ полицейски началници сѣ замѣстватъ отъ по-старшиятъ въ чинъ на своитѣ подчинени.

Чл. 61. Полицията бди за правилното съставяние и държаніе списъцитѣ на народонаселението отъ градоветѣ и селата, за лицата, които подлежатъ на повикване въ военна служба, на уволненитѣ въ запасъ, и за народното опълчение.

Чл. 62. Полицията наглѣжда правилно ли се записватъ пѣтницитѣ въ нуждитѣ книги и да ли свѣдѣніята, които имъ даватъ съдържателитѣ на гостинницитѣ и проч. сѣ вѣрни и точни.

Чл. 63. Тя надзирава щото до свършване Богослужението да не ставатъ никакви веселби и да не се отваятъ дюгенитѣ, въ узаконенитѣ неприсѣтственни дни, нито обряда и Богослужението на различнитѣ вѣроисповѣдания да се нестѣсняватъ и смущаватъ.

Чл. 64. Полицията преглѣдва да ли вситѣ нѣща, които се продаватъ въ разнитѣ заведения, сѣ доброкачественни, пази ли се чистотата по улицитѣ, салханитѣ, касапницитѣ, исхвърлятъ ли се натрупанитѣ по улицитѣ купища и лешове на умрѣлитѣ животни и съобщава това на надлѣжнитѣ общински управления. на които лѣжи грижата за всичко това и преглѣдва сѣдоветѣ, ястията и разнитѣ за продоволствие продукти на готварницитѣ въ присѣтствието на единъ докторъ, (ако има).

Чл. 65. Полицията наглѣжда помѣщеніята на фабрицитѣ и въобще на други заведения, въ които живѣятъ работници, и заляга да се отстранятъ врѣднитѣ причини на здравието.

Чл. 66. Полицията наглѣжда щото дюганитѣ по пѣтъ, дѣто минаватъ товари сѣ барутъ и въ които се работи сѣ огнь, да бѣдѣтъ затворени, както и минавачитѣ да не пушатъ тютюнъ.

Чл. 67. Полицията е длъжна да дири побѣгнѣлитѣ войници по указанията на военнитѣ началства.

Чл. 68. Полицейскитѣ власти сѣ задлѣжени съобразно сѣ обязанноститѣ си да държатъ и водятъ слѣдующитѣ книги:

а) за съмнителнитѣ и подозрителнитѣ лица, които се намиратъ подѣ полицейски надзоръ;

б) на съдържателитѣ на гостинницитѣ, хановетѣ, кръчмитѣ, кафенетата и други подобни заведения;

в) на съдържателитѣ на публичнитѣ домове и на публичнитѣ жени;

г) на приведенитѣ и испратенитѣ запреници сѣ показание, кои и колко стражари сѣ ги испроваждали и кога;

д) за заповѣдитѣ, по които сѣ съпровождали стражаритѣ нѣкого си;

е) на личноститѣ, които се намиратъ подѣ таенъ полицейски надзоръ;

ж) на личный стражарски съставъ, сѣ обозначение кой кога е назначенъ, кога му сѣ дадени: облѣкло, оружие и други принадлежности и Но. на плочката, и

з) журналъ входящи и исходящи и разносна книга.

На полицейската стража се възлага обязанността да пази ковчежничествата и тюрмитѣ, тамъ гдѣто нѣма войска.

ГЛАВА IV.

Длъжноститѣ на околийскитѣ началници въ полицейско отношение.

Чл. 69. Околийскій началникъ е най-близкий помощникъ на окръжний управителъ, въ полицейско отношение, а въ градоветѣ — град. началникъ и приставитѣ, гдѣто ги има

Чл. 70. Като непосредственъ полицейски началникъ, той, околийскій началникъ, е отговоренъ за редовното състояние на стражата на окръжието, дрѣхитѣ и жилището на стражаритѣ, за нравственността, знанието и усърдното изпълнение на службата отъ всѣки стражаринъ.

Чл. 71. Околийскій началникъ дава своитѣ си заповѣди на стражаритѣ по възможностъ устно, но въ важнитѣ случаи дава и писменни предписания и даже инструкции. Въобще въ сношенията на околийскитѣ началници сѣ стражаритѣ трѣбва да се избѣгва колко е възможно повече отъ честата преписка.

Чл. 72. Околийскитѣ началници сѣ задлѣжени да забикалятъ подвѣдомственнитѣ си полицейски участъци поне 1 пѣтъ въ мѣсець, съгласно чл. 45 отъ закона за окръжния управителъ.

Чл. 73. При обикаляніето на околията си, тѣ сѣ длъжни да наставляватъ стражаритѣ, да имъ разясняватъ правилницитѣ и инструкциитѣ за стражарската служба и да искатъ отъ тѣхъ точното имъ изпълнение.

Чл. 74. Тѣ се грижатъ да усъвършенствуватъ стражаритѣ сѣ четение и разбиране на тѣхнитѣ обязанности и да ги развиватъ въ служебно и нравственно отношение, за да могатъ напълно да отговарятъ на назначението си.

Чл. 75. За да има еднообразие въ дѣйствиата на полицията, околийскитѣ началници привикватъ старшитѣ стражари на едно мѣсто и имъ даватъ наставления за длъжноститѣ имъ.

Чл. 76. Въ случай на непозволение отъ закона тайни сборища или явни, околийскитѣ началници отиватъ на мѣстото и се стараятъ сѣ добро за прекращението имъ. Въ особенни подобни важни случаи тѣ искатъ наставления отъ окръжний управителъ.

Б ъ л ѣ ж к а. За събрания, които иматъ политически характеръ, постѣпва се съгласно сѣ закона за събранията.

Чл. 77. Ако нѣкое подозрително лице мине въ друга околия, околийскитѣ началници явяватъ за това на съотствующитѣ околийски началници за да иматъ подѣ свой надзоръ тая личостъ.

Чл. 78. По исканието на пощенското управление, околийскитѣ началници назначаватъ стражари за придружаване на пощата въ случай на нужда, и доносятъ за това на окръж. управители; сѣщо и частни лица могатъ да бѣдѣтъ придружавани отъ единъ или двама стражари въ врѣме на опасностъ, но за това тѣ плащатъ по 20 стинки на километръ.

Чл. 79. Околийскій началникъ е лично отговоренъ за всичко, що се касае до службата на подчиненитѣ нему стражари, до благочинието и порядѣка на страната.

Чл. 80. Предвиденитѣ въ чл. 66 книги се водятъ подѣ надзора и отговорността на околийскитѣ началници.

Чл. 81. За всичкитѣ произшествия, станали въ околията, околийскитѣ началници сѣ задлѣжени да представляватъ на окръжнитѣ управители вѣдомостъ единъ пѣтъ въ мѣсецьтъ, а за важни произшествия му съобщаватъ незабавно.

З а б ъ л ѣ ж к а. Обязанноститѣ, възложени на околийскитѣ началници въ настоящата глава, въ градоветѣ се изпълняватъ отъ градскитѣ началници или приставитѣ, ако има такива.

ГЛАВА V.

Длъжноститѣ на старшитѣ стражари.

Чл. 82. Въ всѣкой полицейски участѣкъ въ градоветѣ и селата трѣбва да има по единъ старши стражаръ, който отговаря, както за порядѣка въ участѣка, тѣй и за точното изпълнение на вситѣ распорѣдания отъ началството и полицейскитѣ правила отъ страна на подчиненитѣ нему стражари.

Чл. 83. Старшитѣ се подчиняватъ направо, освѣнъ на окр. управителъ, който е главенъ Шефъ на полицията въ окръгътъ, въ градоветѣ на градскитѣ началници и пристави, гдѣто ги има, инѣкъ на околийскитѣ началници.

Чл. 84. Въ изпълнението на обязаноститѣ си въ предѣлитѣ на участъка, старшитѣ стоятъ въ непосредствени сношения съ началницитѣ на съседнитѣ участъци.

Чл. 85. Тѣ сж задължени да показватъ на подчиненитѣ си младши примѣръ отъ усърдие къмъ службата си и отъ неуморима дѣятелностъ, като ръководятъ лично дѣйствиата имъ и имъ тълкуватъ правилата и даватъ имъ подробни наставления когато ги испроваждатъ нѣкъдѣ съ поръчка, или ги натоварватъ съ нѣщо, касающе се до тѣхнитѣ обязанности.

Чл. 86. Тѣ повѣряватъ всичкитѣ дѣйствиа на подчиненитѣ си стражари и испитватъ, да ли точно сж изпълнени тѣхнитѣ обязанности.

Чл. 87. Слѣдъ завръщанието на командированитѣ по участъка стражари, старший събира отъ тѣхъ свѣдѣния за всичко що сж видѣли и чули, и донася на непосредствения си началникъ за онова, което заслужава особно внимание.

При испращанието стражаритѣ по служба, старший преглѣдва оръжието и облеклото да му сж исправни, и самъ той трѣбва да бѣде винѣги въ установената форма; когато срѣщне по-горни граждански или военни чинове, той е длъженъ да имъ отдава честъ.

Чл. 88. Заповѣдитѣ си на стражаритѣ старший отдава устно, а на околийския началникъ донася и писмено, ако това е нужно.

Чл. 89. Началникътъ на участъка се грижи за чистотата на жилището на стражаритѣ.

Чл. 90. Той проважда възможно по често за обикалянието на участъка стражаритѣ и имъ поръчва на какво трѣбва най много да обръщатъ внимание.

Чл. 91. Старший е длъженъ често да обхожда участъка си и самъ да изучава състоянието му, сжщо и дѣйствителността на донесенията отъ младшитѣ стражари, за които донася на непосредствения си началникъ, ако е нужно, писмено.

Чл. 92. Въ случай на неспособностъ на нѣкой отъ подчиненитѣ му стражари въ службата, началникътъ на участъка донася за това на своя непосредственъ началникъ и ходатайствова за уволнението му.

Чл. 93. Както старший тѣй и всѣки единъ стражаринъ, е длъженъ настойчиво да трѣбва изпълнението на закона и полицейскитѣ распорѣждания, но никаква грубостъ или докачение не му сж простени въ подобенъ или въ други случаи.

Чл. 94. Ако старший или нѣкой отъ стражаритѣ е докаченъ отъ нѣкое друго лице, той е длъженъ да отбѣгва да се расправа съ него съ докачителя лично, и трѣбва да обади за това на своя непосредственъ началникъ, като обади свидѣтелитѣ на случката. Виновния се предава на сждъ отъ началникътъ по установенный редъ.

Чл. 95. За престѣпление, старшитѣ, както и всички полицейски чинове, се сждятъ, съгласно съ чл. чл. 6 и 7 отъ „допълнението къмъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила“.

Чл. 96. Ако старший се разболѣе или уволни, на негово мѣсто се назначава единъ отъ най достойнитѣ младши отъ околийския началникъ (въ градоветѣ отъ градскитѣ, ако има такъвъ) врѣменно изпълняющий длъжността до назначение на другий.

Чл. 97. На старшийтѣ, както и на другитѣ стражари лѣжи обязаността да наглѣждатъ не само мѣстното население отъ участъка, но и какво правятъ, отъ гдѣ идятъ и къдѣ отиватъ гоститѣ и пѣтницитѣ.

Чл. 98. Старшитѣ сж задължени да наглѣждатъ както уволненитѣ въ запасъ долни чинове въ войската, тѣй и уволняемитѣ приврѣменно въ отпускъ.

Чл. 99. Въ случай на призивъ той наглѣжда, щото вситѣ призвани на военна служба да се представятъ уврѣме, и ако нѣкой отъ тѣхъ се укрива, зема мѣрки за

хващанието имъ, а намѣренитѣ представлява немедленно на окол. началникъ.

Чл. 100. Старшийтѣ наглѣжда за безопасността на пѣтищата и свободата на съобщението въ неговий участъкъ, за която цѣль той и самъ постоянно обикаля участъка.

Чл. 101- Старший въ случай на пожаръ колкото може по-скоро се явява на мѣстото му и зема мѣрки за прекъсванието му, сжщо и за упазванието на живота и имота на жителитѣ.

При това издирва виновний и го задържа, като съблюдава най-възможното предпазване за да не би да се запира нѣкое невинно лице, за което съобщава немедленно на своя непосредственъ началникъ.

Чл. 102. По сжщий начинъ постѣпва той и въ случай на противозаконно сборище. Ако на увѣщанието му сборището не отговори съ растуряние, старший увѣдомява непосредствения си началникъ и въ сжщото врѣме си събира стражата.

Забѣлѣжка. Въ участъцитѣ по окръга, въ случай на не-обходимость, старший взема нуждитѣ мѣрки по свое усмотрение и донася за това веднага на началникътъ си; въ отсъствие на старшийтѣ, единъ отъ младшитѣ извършва сжщото.

Чл. 103. До гдѣ се не възстанови порядъка, началникътъ на участъка (старшия) остава на мѣстото, и се старае да разясни кой и каква е била причината на безпорядъка.

Чл. 104. Стражаритѣ не могатъ да се мѣсятъ въ общинскитѣ дѣла; но, ако забѣлѣжатъ нѣкои противозаконни и неправилни дѣйствиа по общинскитѣ дѣла, тѣ донасятъ за това на началникътъ. По исканието на общинскитѣ управители, тѣ сж длъжни да имъ съдѣйствуватъ, ако видятъ, че съдѣйствието имъ не е противозаконно.

Чл. 105. Старший въ участъка си, е длъженъ да помага всѣкому, който се нуждае отъ неговата помощ, и да прекращава всѣки безпорядкъ, дажа и въ случай, когато трѣбва да се премине въ други участъкъ.

Чл. 106. Ако старший узнае навѣрно, че въ сжседний участъкъ ставатъ противозакони или престѣпни дѣла, той е длъженъ да съобщи това безъ помайвание на началникътъ на онзи участъкъ.

Чл. 107. Старший е длъженъ да помага на лица въ служба по другитѣ вѣдомство въ всичко що се касае до службата му; но да изпълнява частни поръчки отъ тѣзи лица, той може само когато приеме заповѣдь отъ своя началникъ.

Чл. 108. Като се грижи за запазване общото здравие, старший наедно съ подчиненитѣ си стражари наглѣдва:

- а) да се не продава въ дюгенитѣ и по пазаритѣ гнили, развалени и вредни за здравияето припаси;
- б) да се изгарятъ до сламка сѣното и сламата, които сж служили за постилка на болни отъ заразителни болѣсти;
- в) да се заравятъ умрѣлитѣ отъ заразителни болѣсти не по-малко отъ 2 аршина дълбочина;
- г) да се заравятъ умрѣлитѣ животни три аршина дълбочина и да се не одиратъ, ако сж умрѣли отъ чума или други заразителни болѣсти.

Чл. 109. Старший се грижи за своєврѣменното по-правяние пѣтищата, мостоветѣ и бродоветѣ, като се обръща съ своитѣ трѣбования за това къмъ надлѣжнитѣ мѣста и лица.

Чл. 110. Освѣнъ предвиденитѣ книги въ чл. 68 отъ настоящий правилникъ, старшитѣ сж задължени да държатъ и слѣдующитѣ:

- а) расписъ на младшитѣ стражари съ забѣлѣжвание кога, чий редъ е да се прати въ участъка, и какви поръчки се даватъ всѣкому отъ тѣхъ;
- б) книжка съ кратко изложение на всичкитѣ донесения на началникътъ и отъ съобщенията на другитѣ участкови началници;
- в) книжка за записвание донесенията на младшитѣ стражари, слѣдъ като се завърнѣтъ отъ постѣтъ си.

ГЛАВА VI.

Длъжноститѣ на младшитѣ стражари.

Чл. 111. Младшитѣ стражари въ всѣки участъкѣ намиратъ се подъ непосредственно вѣдѣние на участковий старший; отъ него тѣ получаватъ заповѣди и нему тѣ даватъ отчетъ за извършенитѣ отъ тѣхъ поръчки и за всичко, что би се случило въ врѣме на службата имъ въ участъка.

Чл. 112. Стражаринътъ трѣбва да бѣде усърденъ къмъ службата си, безъ укоренъ въ поведението си и да оправдава довѣрието на началството си.

Чл. 113. Стражаринътъ докль е въ служба обязанъ е винаги да се явява по улицата не иначе освѣнъ въ формата и съ оръжието си.

Чл. 114. Когато срѣщне по-горни граждански или военни чинове, той е длъженъ да имъ отдава честь. Въ сношенията си съ жителитѣ младший стражаринъ е длъженъ да е учтивъ и да пази винаги най-предпазлива прилика, трѣбва да внимава дѣлата и думитѣ си, тъй щото да не би съ своята грубость да извика оскърбления върху си и осъждения върху службата си.

Чл. 115. Всички полицейски стражари трѣбва да пазятъ строга тайна въ всички работи или поръчки, гдѣто това се изисква отъ началството имъ.

Чл. 116. За разгласение тайнитѣ, стражарътъ не само се испъжда отъ служба, нъ се дава и подъ съдъ, ако отъ разгласяването произлѣзатъ вредове за службата.

Чл. 117. Младшитѣ стражари сж длъжни да извършватъ безотлагателно всичкитѣ поръчки на окръжний управителъ, околийский началникъ, градский началникъ и приставитѣ, гдѣто има такива, и на старшитѣ въ участъка.

Чл. 118. Въ кафенета, кръчми и други подобни завѣдения стражарина може да влиза само по службата си. Въ таквизи случаи той трѣбва да се държи опитно и съ достоинство.

Чл. 119. Никому отъ стражаритѣ не е дозволено да прави търговия, да държи кръчма или какво да е друго завѣдение.

Чл. 120. Младший стражаринъ е длъженъ да знае всичкитѣ пѣтища, мѣста, пѣтеки, села, чифлици и кръчми и да запознае всичкитѣ жители въ участъка.

Чл. 121. Той помага на селскитѣ власти въ случай, когато се поиска неговата помощ отъ самитѣ власти, но по никой начинъ не се мѣси въ тѣхнитѣ распорѣждания по дѣла не относящи се къмъ полицейското вѣдомство.

Въ нужнитѣ случаи той има право да иска помощ отъ селскитѣ общински управления, и общинитѣ сж длъжни да даватъ тая помощ незабавно подъ страхъ да отговарятъ за всичкитѣ послѣдствия отъ неиспълнението на тѣзи обязанность.

Чл. 122. Въ горѣказаний случай (членъ) както и всѣки случай, когато сж натоварени отъ закона или отъ по-горнитѣ власти да искатъ отъ жителитѣ нѣща или да викатъ нѣкого, стражаритѣ дѣйствуватъ предпазливо и никакво принуждение нѣматъ право да употрѣбляватъ. Ако думитѣ и приличнитѣ имъ настоявания не се слушатъ, тѣ направятъ актъ за това и се връщатъ да донесатъ на онѣзи, които сж ги пратили или на началството си.

Чл. 123. Тѣ дѣйствуватъ принудително но предпазливо, само тогава когато имъ е заповѣдано или се изисква отъ закона.

Чл. 124. На всичкитѣ членове отъ полицейската стража е строго забранено да преминаватъ границата на Българското Княжество безъ рѣшението на началството.

Чл. 125. Всѣки стражаринъ е длъженъ да пази облѣклото си и оръжието си чисто и исправно. За небрѣжность въ това отношение стражарина се наказва отъ околийский или градский началникъ дисциплинарно, слѣдъ като земе за това съгласието на окръж. управителъ, и освѣнъ това му се прихваща частъ отъ заплатата за загубване и развала на тѣзи вѣщи по негово невнимание и нехайство.

Чл. 126. Заболѣли стражари се превозватъ на кола отъ участъкътъ въ най-близката болница и се лѣкуватъ на правителствена смѣтка.

Чл. 127. По заповѣдъ на началникътъ на участъка, стражаритѣ сж длъжни да забикалятъ постоянно всичкитѣ мѣста на участъка, селата, чифлицитѣ, кръчмитѣ и ханицата и да преглѣждатъ изъ далечъ що става тамъ. Преди да трѣгнатъ на пѣтъ, старший ги преглѣжда и имъ дава своитѣ наставления, а при завръщанието си явяватъ се пакъ предъ сѣщия старший и му обаждатъ за всичко, що сж видѣли, чули и направили въ врѣме на обикалянието участъка.

Чл. 128. Въ обикалянието си стражаритѣ распитватъ безъ най-малкото стѣснение и отбѣгчение за хората не се ли е случило нѣкъдѣ нѣкое зло; преглѣждатъ сами що се върши на сѣкъдѣ и предирватъ горитѣ, тѣснитѣ пѣтеки и други мѣста, гдѣто би могло да се криятъ подозрителни лица.

Чл. 129. Особенно старание полагатъ стражаритѣ за своеврѣменното обявление правителственитѣ постановления и распорѣждания на жителитѣ въ участъка.

Чл. 130. Стражаритѣ сж длъжни да обръщатъ внимание върху лицата подъ полицейский надзоръ; за това тѣ трѣбва да знаятъ списъка на находящитѣ се подъ надзоръ лица въ участъка и щомъ си промѣни нѣкой отъ тѣхъ мѣстожителството, стражарина за това донеся на старший.

Чл. 131. Стражаритѣ наглѣдватъ уволненитѣ въ запасъ и въ отпускъ долни военни чинове. Тѣ надзиратъ щото такива лица да не спятъ въ участъка безъ билетъ.

Чл. 132. Когато стане призивъ на запаса за дѣйствителна служба, стражаритѣ настояватъ щото повиканитѣ въ врѣме да отиватъ съ билетитѣ си въ опредѣленото сборно мѣсто. Тѣ сжщо тѣ преглѣждатъ да не би да се криятъ по участъка войскаре, и, ако намѣрятъ такива, задържатъ ги и ги препрачатъ на непосредственный си началникъ.

Чл. 133. Тѣ надзиратъ щото предписанията отъ чл. 63 точно да се изпълняватъ (относително порядъка кога има богослужение).

Чл. 134. Тѣ преглѣждатъ щото порядъка да се не нарушава отъ пияни лица; въ случай на нужда отвеждатъ ги дома или въ полицията, ако тѣ сж неизвѣстни.

Чл. 135. Тѣ наглѣдватъ пѣтищата да бѣдѣтъ свободни и безопасни, обръщатъ внимание да се не трупа бумлукъ, (смѣтъ) по пѣтищата; да се не вредятъ и развалятъ дърветата; хендецитѣ, искусствениитѣ работи, ямитѣ, провалитѣ и други опасни мѣста по пѣтищата и улицитѣ трѣбва да се държатъ заградени и съ предпазливи знакове; да се не оставятъ да ноцуватъ товаренитѣ кола по улицитѣ; пѣтнитѣ кола държатъ всекога дѣсната страна, когато върватъ, и хората, които ги каратъ, да се не отдалечаватъ отъ тѣхъ никога.

Чл. 136. Стражаритѣ наблюдаватъ щото жителитѣ да изпълняватъ точно вситѣ распорѣждания и правила за предпазване отъ пожаръ.

Чл. 137. Тѣ наблюдаватъ върху точното изпълнение предписанията отъ чл. 40, относително неотпуцанието уловенитѣ лица.

Чл. 138. Стражаритѣ се връщатъ отъ пожаръ само слѣдъ съвършенното му изгасване.

Чл. 139. Тѣ преглѣждатъ когато прелѣятъ рѣкитѣ, мостоветѣ и мостчета да бѣдѣтъ добрѣ запазени, по бродоветѣ да има предпазителни знакове или стражари, за да обаждатъ на пѣтницитѣ опасността; грижатъ се да се оправятъ пакъ колкото е възможно по-скоро прекъснатитѣ съобщения, като донесжтъ за това на старший или на селскитѣ власти и приканватъ послѣднитѣ да направятъ зависящето отъ тѣхъ по това дѣло.

Чл. 140. Когато се появятъ бѣсни и пакостливи зверове, стражаритѣ помагатъ на селскитѣ власти и на жителитѣ за истрѣблението имъ.

Чл. 141. Стражаритѣ преглѣдватъ да бѣде чисто по мѣстата, гдѣто се коли и продава месо, като настояватъ щото добитъка да бѣде преглѣданъ отъ надлѣжний докторъ и да се коли само на опредѣленитѣ отъ общинскитѣ власти мѣста. За неисправността по тази частъ, тѣ до-

насятъ на своето началство, което съобщава на общинското управление за постъпване съ виновнитѣ споредъ закона.

Чл. 142. При появляването на заразителни болѣсти и моръ по добитѣка всѣки стражаръ неуморимо помага на гражданскитѣ и общинскитѣ власти за да се положатъ въ дѣйствиѣ всичкитѣ предпазителни мѣрки.

Чл. 143. Въ такива случаи, когато заплашва внезапна смъртъ, като на пр., когато нѣкой се дави, бѣси се, души се, трови се, замръзне и пр., стражаринътъ е длъженъ самъ да помогне, колкото може и незабавно праща за най-близкият докторъ.

Чл. 144. Тѣ нагледатъ да се изпълнятъ правилата за погрѣбването на мъртвитѣ.

Чл. 145. Полицейскитѣ чиновци по указание на надлъжнитѣ общински власти помагатъ на военнитѣ части да се размѣстятъ въ града или селата кога пристигнатъ или приминаватъ презъ нѣкое мѣсто.

Чл. 146. Тѣ се ръководятъ по гл. III въ преслѣдване престѣпленията.

Чл. 147. Когато се намѣри по пѣтищата или друго мѣсто мъртво тѣло, стражаритѣ веднага донасятъ за това на началството си.

Чл. 148. Тѣ подробно и внимателно разгледатъ мѣстото, гдѣто се намира тѣлото, забѣлѣжватъ положението и състоянието на трупа, когато го сж намѣрили, и дрѣхитѣ, съ които тѣлото е покрито, има ли наоколо орѣжие и нѣкакви други знакове около тѣлото, които да даватъ съмнѣние, че чловѣкътъ е убитъ, какви нѣща и книги се намиратъ около трупа и пр.

Чл. 149. Всичко това като разгледатъ стражаринътъ пази чрезъ караулъ отъ близкото село или самъ трупа и всичкитѣ около него нѣща непожтнати, до гдѣто извѣсти за това своятъ непосредственъ началникъ или пристигне сждебний слѣдователъ.

Чл. 150. При препровождане на престѣпни лица, на стражарина се дава и книга, която той предава съ запрѣний гдѣто трѣбва, и на завръщане на поста си той представя на старшиятъ си кванция, че е предалъ исправно запрѣнийтъ, както и всичкитѣ нѣща, които му сж били предадени сир. пари и пр.

Чл. 151. Строго е забранено на стражаритѣ да биятъ запрѣнитѣ, които каратъ, или да се отбиватъ съ тѣхъ по кръчмитѣ и ханищата, освѣнъ въ крайна нужда, когато на запрѣнитѣ се иска да ядатъ, да починатъ или да спятъ и не имъ е възможно да направятъ това на друго мѣсто по нѣмане участъкъ. Но при това стражаритѣ трѣбва да бдятъ щото запрѣнитѣ да нѣматъ сношение съ никакво посторонно лице.

Чл. 152. Запретено е да се даватъ на запрѣнитѣ въспалителни пития по пѣтя.

Чл. 153. Ако по небрѣжностъ на съпровождающитѣ стражари запрѣнитѣ избѣгнатъ, виновнитѣ се предаватъ на сждъ споредъ вината имъ.

Чл. 154. Стражаритѣ на съсѣднитѣ участъци сж длъжни подъ строга отговорностъ да помагатъ на стражарина, който преслѣдва побѣгналиятъ запрѣникъ. Въ такъвъ случай стражаринътъ е въ право да търси помощъ и отъ общинскитѣ мѣстни власти.

Чл. 155. Стражаритѣ, съгласно съ членоветѣ, изпълняватъ всичкитѣ законни искания на селскитѣ власти както и на акцизнитѣ, горскитѣ, митарственнитѣ и други управления.

Чл. 156. Колкото до распрацане извѣстия, обявления и привиквания хора, стражаритѣ дѣйствуватъ само по заповѣдь отъ своитѣ си началства.

Чл. 157. Ако не може да извърши онова, което му се иска отъ нѣкоя власть, стражаринътъ е длъженъ да обясни писмено или устно, ако е неграмотенъ, по каква причина не може да изпълни исканното. Ако отъ сетнѣ тая причина се намѣри недостатъчна и за хазната или за населението и порядъка излѣзатъ отъ неговий отказъ вредове, стражаринътъ отговаря, гдѣто трѣбва, като за уклонение отъ служебнитѣ му обязанности.

Чл. 158. Въ сношенията си съ всички длъжностни и недлъжностни лица стражаритѣ трѣбва да бждатъ строго

вежеливи и почтителни. За всѣка грубостъ, която би показали къмъ нѣкое лице, стражаритѣ ще има да отговарятъ предъ своето началство или предъ сждѣтъ. Тѣ винаги трѣбва да даватъ примѣръ на добро обхождане, на уважение къмъ властитѣ и къмъ гражданетѣ.

Чл. 159. Когато извършватъ нѣщо по искание на селскитѣ или други власти, стражаритѣ донасятъ тутакси на своето началство.

Чл. 160. Заповѣди, не касаюци се до тѣхната служба и дадени не отъ тѣхнитѣ или други власти, стражаритѣ не сж длъжни да изпълняватъ.

Чл. 161. Стражаритѣ се въоружаватъ и обличатъ отъ господарството.

Дрѣхитѣ на стражаритѣ, както и нужното въоружение, се доставятъ отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла по приетата форма и на слѣдующитѣ срокове:

I. Облѣкло.

	За колко години.
а) късакъ (мундиръ)	1
б) панталони	1
в) кабинца (шинель)	2
г) калпакъ	2
д) раменици (екселбанди)	1
е) трицвѣтенъ вълненъ поясъ	1
ж) левче на калпака	1
з) качулка (гугла)	2

II. Въоружение

- а) сабля съ червенъ ремикъ презъ рамо
- б) револверъ
- в) патронникъ
- г) връвъ (гайтанъ) за револверъ (3 години)
- д) пушка
- е) малка свирка

Забѣлѣжка. Левчето на калпака, саблята, револвера и свирката служатъ за неопредѣленно врѣме.

Чл. 162. Облѣклото на стражаритѣ има слѣдующата форма:

I. у коннитѣ

Късакътъ (мундирътъ) отъ мѣстно тъмно-синьо сукно съ раменници (екселбанди) отъ червено сукно и съ червени обшивки на около и по шивоветѣ, съ два реда желти мѣдни копчета отпръдъ;

Панталони отъ сжщото тъмно-синьо сукно съ червена обшивка;

Ботуши високи, съ бодли (шпорове) обути всѣкоги връвъ панталонитѣ;

Раменика на дѣсното рамо отъ червена вълна;

Поясъ червенъ съ тъмно-сини прѣчки на редове надъ късакътъ (мундирътъ).

Кабаница (шинель) отъ сиво солдатско дебело мѣстно сукно съ червени раменици и престегната изъ отзадъ;

Качулка съ сиво-жълто сукно;

Калпакъ съ червено дѣно и съ левче отпредъ.

II у пѣшитѣ

Формата на облѣклото у пѣшитѣ стражари е почти сжщата както у коннитѣ, съ тая само разлика, че късакътъ и панталонитѣ биватъ отъ черно-жълто мѣстно сукно че на батушитѣ или чипицитѣ имъ нѣма бодли (шпори) и че кабаницитѣ (шинелитѣ) имъ биватъ отъ сиво сукно.

Чл. 163. Мѣтъ на стражаритѣ се даватъ бѣли платнени късащи съ червени раменици.

Чл. 164. На вратницитѣ и на раменицитѣ у младшитѣ стражари нѣма никаква нашивка, а старшитѣ се познаватъ по това, че на раменицитѣ на късакътъ и на кабинцата имъ както и на вратника и на рѣжавитѣ на късакътъ и на кабинцата имъ се нашиватъ златни широки ширити.

Чл. 165. Облѣклото и въоружението на околийскитѣ и градски началници състои въ късакъ и панталони отъ синьо-тъмно сукно съ плѣтени златни офицерски раменици и съ червени обшивки, а на приставитѣ биватъ бѣли.

Чл. 166. Презрамениятъ ремикъ на саблята у окол. и градски началници бива все жълтъ златенъ, каквито сж и раменицитѣ имъ; у приставитѣ биватъ бѣли.

Чл. 167. Пушкитъ, сабитъ и револверитъ у стражаритъ биватъ подъ Но. Но. и се повращатъ назадъ, когато стражаринтъ остави службата.

Чл. 168. Прирядтъ на коньетъ трѣбва да си прилича и да нѣма голѣма разлика между тоя прирядъ у стражаритъ въ сѣщата околия.

Чл. 169. При всѣко окръжно управление се намира по единъ складъ за пазение на дрѣхитъ и оржжията на полицейската стража въ окръга.

Чл. 170. Складътъ се намира подъ вѣдомството на окръжний управителъ.

Чл. 171. Приеманьето и издаваньето на вещитъ става по точно записване въ нарочно за това заведена книга.

За загубенитъ нѣща отговаря окръжний управителъ.

Чл. 172. Ако по вина на стражарина нѣкоя вещь отъ облѣклото или въоръженieto му се промѣни преди опредѣлений срокъ, задържа се отъ заплатата му една часть съразмѣрна съ стойността на вещитъ и съ предварителното врѣме.

Чл. 173. Долнитъ дрѣхи като ризи, гащи и пр. ги доставятъ сами стражаритъ за своя смѣтка.

ГЛАВА VII.

Заплатата на стражаритъ.

Чл. 174. Стражаритъ иматъ слѣдующата заплата:

- 1) Пѣшитъ младши стражаре получаватъ ежегодно по 600 лева;
- 2) Старшитъ пѣши по 900 лева;
- 3) Коннитъ младши по 900 лева;
- 4) Коннитъ старши по 1,200 лева;

Забѣлѣжка: Конний стражаръ е длъженъ да си има свой конь, свой конски прирядъ и да храни коньтъ си на свои разноски.

Чл. 175. На стражаритъ заплатата имъ се издава въ края на всѣкий мѣсець изъ окръжното или околийско мѣстно ковчежничество по представлението вѣдомостъ отъ околийский началникъ, въ градоветъ отъ градскийтъ, ако има такъвъ, слѣдъ утвърдението отъ окръжния управителъ, върху която свѣкий стражаринъ трѣбва да се распише, че е получилъ своята часть.

Чл. 176. Паричното трѣбоване трѣбва да се издава всѣкога на таквази сума, каквато е потрѣбна да се плати на наличното число стражари, а не на сума каквато е асигнована за пълний съставъ на стражаритъ.

Чл. 177. Остатъцитъ сж доходъ на Държавата и не могатъ да се употрѣбляватъ за друго назначение, освѣнъ съ разрѣшение на Министерството на Вжтрѣшнитъ Дѣла и то само за едноврѣмenni нужди на отличившитъ се съ особенъ подвигъ стражаре или на онѣзи, които при изпълнението на службата сж си убили коня, сж си скжсали дрѣхитъ или сж претърпѣли други нѣкои вредове.

Чл. 178. Въ случай на затваране на стражарина по дисциплинаренъ поредъкъ правото му да си получава заплатата напълно не се загубва.

Чл. 179. Командированный вѣнъ отъ предѣлитъ на окръга стражаръ (конникъ) или вѣнъ отъ предѣлитъ на околията, ако командированный е пѣши, възнаграждава се:

а) ако пътуваньето е по сухо, сир. не съ желѣзница или параходъ, то се плаща на простий стражаръ по 70 ст. на день и по 10 ст. на всѣки километръ;

б) на старшитъ по 1 левъ на день и 30 ст. на километръ;

в) на приставитъ по 3 лева на день и 30 ст. на километръ;

Ако ли пътуваньето става по вода или желѣзенъ пътъ, то се плаща толкозъ, колкото дѣйствително слѣдва, като се полага: за приставитъ II классъ, а за подолнитъ III классъ.

Чл. 180. Правото за заплата прѣстава за всѣки стражаринъ на другий день щомъ му се объяви че е отчисленъ отъ служба или се е приела оставката му и щомъ се свърши срока на тѣхната обязаность.

I. Участие на полиция въ извършване на предварително дирение.

1) За всѣко произшествие, което заключава въ себе си признаци на престѣпление или простѣпка, полицията,

щомъ се извѣсти, незабавно съобщава направо на най-ближната сѣдебна власть и въ сѣщото врѣме, до гдѣ пристигне слѣдователтъ, произвежда предварително полицейско дознание, което подлинно предава на сѣдебния слѣдователъ.

2) Кога признацитъ на престѣплението или на простѣпката сж съмнителни или кога за произшествието, което има такива признаци, полицията се извѣсти по слухъ, или изъобщо отъ нѣкой источникъ не напълно достовѣренъ, то преди да съобщи за това кадѣто слѣдва, тя трѣбва да се удостовѣри съ дознание, наистина ли такова произшествие се е случило, и заключава ли то въ себе си признаци на престѣпление.

3) Кога прави дознание, полицията събира вситъ потрѣбни неи свѣдѣния чрезъ издирвания, распитвания и негласно нагледвания, безъ да прави нито претърсвания въ кѣщитъ, нито вземане на вещи и разни предмѣти отъ кѣщитъ за доказателство и изобличение.

4) Направеното дознание полицията предава на прокурора и му съобщава вситъ допълнителни свѣдѣния, каквито събере по истийтъ предмѣтъ.

5) Догдѣ пристигне сѣдебний слѣдователъ, полицията взема потрѣбнитъ мѣрки да предвари заличаването на слѣдитъ на престѣплението и въ случай на заварено престѣпление да пресѣче срѣдствата за избѣгване и уклонение отъ слѣдствието.

6) Кога полицията завари престѣпното дѣяние въ моментъ на извършваньето му или щомъ то се е извършило, а сѣщо кога и слѣдитъ на престѣплението могатъ до гдѣ да пристигне слѣдователтъ да се заличатъ, полицията замѣстява слѣдователя, въ вситъ дѣйствия на слѣдствието, които нетърпятъ никакво отлагание, като въ претърсванието, обдиритъ и въ изискванието; но формални распитвания на обвиненитъ, нито на свидѣтелитъ, полицията не прави, освѣнъ ако нѣкой отъ тѣзи се намѣри тѣжко боленъ, щото да има страхъ че може да умре, до гдѣ пристигне слѣдователъ, мировий сѣдия или околийский началникъ.

II. Приводъ на обвиняемитъ къмъ слѣдствието.

7) Повѣстка за доваждане обвиняванитъ, кога той отсъствува, се предава на полицейското начальство, което е обязано да земе мѣрки да испроводи на слѣдователя обвиняемитъ безъ да приема отъ послѣднитъ заявления, объяснения и жалби, които би могли да замедлятъ доважданьето на обвиняемитъ и да способствуватъ за укриванье на слѣдитъ на престѣплението.

III. За предварително запиране на обвиняемитъ.

8) При запираньето на обвиняемитъ, полицията е обязана да иска за това постановление отъ сѣдебний слѣдователъ, безъ което тя нѣма право да приеме да запира.

9) Постановлението за земанье подъ стража се предава на обвиняемитъ при самото му испращанье въ мѣстото на затвора, препись отъ постановление се испраща въ мѣстото гдѣто е затворенъ обвиняемитъ.

IV. За отговорността на полицейскитъ чиновне по дѣйствието на слѣдствието.

10) Полицията е длъжна да дава на сѣдебний слѣдователъ, както и на миривитъ сѣдии при извършваньето на предварително дирение дѣятелно пособие за да се раскрятъ обстоятелствата на дѣлото.

Чл. 181. Въ случай недоумѣния, какъ трѣбва да се изпълнѣтъ исканията на сѣдебний слѣдователъ, полицейскитъ чиновне искатъ отъ него разяснения.

Чл. 182. Полицейскитъ чиновне за упушение и безредици при дирението се привличатъ, отъ тѣхното начальство по заявлението на сѣдебний слѣдователъ или сѣда, къмъ отговорность, и се предаватъ на сѣдъ, съгласно съ чл. 6 отъ допълнение къмъ Врѣмненитъ Сѣдебни Правила и закона за чиновницитъ.

Участие на полицията въ захващаньето углавнитъ дѣла при мирови сѣдй.

Чл. 183. Полицията е обязана, по трѣбованията на мировийтъ сѣдия, въ случай ако се има на лице обвиня-

СевлиеВСКИИ ОкрѢженъ СѢДЪ.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

№ 59.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Българский, на хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втора година, юлий първий, СевлиеВСКИИ ОкрѢженъ СѢДЪ, въ открито сѣдебно засѣдане въ съставъ: председателствующий: Аристархъ Биссеровъ; членове: Хр. Топузановъ; членъ-слѣдователъ Коста Божиновъ, и при под-секретарь: Николай Симеоновъ, разгѣда гражданското дѣло No. 69/82 год. по просбата на Ибраимъ Ефенди Абдуловъ отъ гр. Търново повѣренникъ на Мелкенъ Ханжмъ Галибъ-Беюва и майка ѝ Елмазъ Айше отъ с. Лѣтница, Търнов. окрѢжъ, срещу Рустемъ Ахмедовъ отъ сѣщото село, за искъ отъ 15,602 гроша.

Въ засѣданието присѣтствува Атанасъ Стамболовъ отъ Търново, пълномощникъ на Ибраимъ Ефенди Абдуловъ, а отвѣтникътъ отсѣтствуваше безъ да е представилъ законни причини за това.

Обстоятелствата на дѣлото сѣ: Ибраимъ Ефенди Абдуловъ съ прошение до Плъвненский окр. сѣдъ, се тѣжилъ, че Рустемъ Ахмедовъ, като билъ повѣренникъ на довѣрителкитѣ му продалъ нѣколко парчета отъ недвижимитѣ имъ имоти и предварително получилъ една часть пари отъ купувачитѣ, които възлизали на сума 15,602 гр. и безъ да предаде взетитѣ пари на довѣрителкитѣ му които отъ послѣ си взели отъ него довѣренността, за доказателство на искътъ си представилъ двѣ свидѣтелства едното подписано отъ шестъ лица изъ с. Лѣтница и завѣрено отъ Сухиндолский мировий сѣдия подъ No. 132/82 год. другото отъ Слоберъ-Общинский сѣвѣтъ съ дата 25 мартъ 1880 год. затова молилъ да се принуди отвѣтникътъ чрѣзъ сѣдилището да му брой помѣнатата сума съ послѣдовавшитѣ по това дѣло разноски.

Отвѣтникътъ е призованъ чрѣзъ „Държавенъ Вѣстникъ“, гдѣто послѣдната призовка е публикувана въ 57 брой отъ 1 юлий 1882 година.

Въ засѣданието пълномощникътъ на ищитѣ прибави, че понеже отвѣтникътъ е призованъ и не се явилъ самъ нито чрезъ повѣренникъ, то моли, съгласно ст. 281 п. 1 отъ Времен. Сѣдеб. Правила да се постанови задочно рѣшение.

Сѣдътъ като изслуша обясненията на явившата се страна, и като има прѣдъ видъ, че отвѣтникътъ призованъ, съгласно ст. 115 п. I отъ Времен. Сѣдеб. Правила и не е представилъ законни причини за неявяването си; като има предъ видъ, че ищецътъ, за подкрѣпление на искътъ си, представилъ двѣ свидѣтелства отъ лицата, отъ които отвѣтникътъ получилъ 10,661 гроша, а за остатокътъ на искътъ си не представяше никакви доказателства, на основание ст. 134, 138, 167 и 281 п. 1 отъ Врем. Сѣдеб. Правила,

Задочно Рѣши:

Рустемъ Ахмедовъ жителъ отъ с. Лѣтница (Търновско) до брой на Ибраимъ Ефенди Абдуловъ отъ г. Търново повѣренникъ на Мелкенъ Ханжмъ Галибъ-Беюва и майка ѝ Елмазъ Айше отъ с. Лѣтница десетъ хиляди шестстотинъ шестдесетъ и единъ 10,661 гроша.

Сѣдебнитѣ разноски и други се възлагатъ на отвѣтникътъ, съгласно ст. 972 отъ Времен. Сѣдебни Правила.

Настоящото задочно рѣшение е неокончателно и неблагоприятната страна може да го обжалова предъ Руссенский апелативенъ сѣдъ въ два-мѣсеченъ срокъ отъ денятъ на последната троекратна публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 290 отъ Временитѣ Сѣдебни Правила.

На първообразното подписали: Председателствующий, Арист. Биссеровъ; членъ, Хр. Топузановъ и членъ-слѣдователъ К. Божиновъ и приподписалъ, помощ. секретаря: Н. Симеоновъ.

Председателствующий: А. Биссеровъ.
Секретарь: С. Георгиевъ.

2—(1613)—3

ДобричСКИИ МИРОВОИИ СѢДИИ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Българский Князь на 10 декемврий 1882 година, ДобричСКИИ МИРОВОИИ СѢДИИ въ публичното си сѣдебно засѣдане разгѣда гражданското дѣло подъ No. 627 — по искътъ предявенъ отъ Добри П. Списаревский повѣренникъ на Никола Х. Костовъ изъ Добричъ, противъ Край Мехмеда изъ с. Порязъ (Добричска околия) а сега въ неизвѣстно, въ Турция, мѣстожителство за 24 кила и една крина храна, съ записъ.

И на основание ст. 115, 116, 71, 103, 121, 122, и 124 отъ Гражданското Сѣдопроизводство,

Заочно Рѣши:

Осѣжда отсѣтствующий отвѣтникъ Край Мехмедъ, бивший жителъ изъ с. Порязъ (Добричска околия) а сега съ неизвѣстно мѣстожителство въ Турция да заплати на Добри П. Списаревский повѣренникъ на Никола Х. Костова шестнадесетъ кила жито, три кила

и единъ шиникъ зимница и петъ кила ичимикъ заедно съ досега направенитѣ разноски тридесетъ лева за трикратното публикуване призовкитѣ въ броеветѣ на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ н. г. и всички други разноски които има да послѣдоватъ до привожданието въ изпълнение на това задочно рѣшение.

Настоящото рѣшение е неокончателно и заочно; подлѣжи на въззивъ въ Варненский окр. сѣдъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ отъ денятъ слѣдъ троекратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

ДобричСКИИ МИРОВОИИ СѢДИИ: Ст. Дрѣновский.
Секретарь: П. Дичевъ.

2—(1768)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Българский Князь, на 10 декемврий 1882 година ДобричСКИИ МИРОВОИИ СѢДИИ въ публичното си сѣдебно засѣдане разгѣда гражданското дѣло подъ No. 537 — по искътъ предявенъ отъ Курти Стояновъ изъ Добричъ, противъ Молла Мустафа Мехмедъ изъ с. Ези-бей (Добричска околия) а сега съ неизвѣстно въ Турция мѣстожителство за 1828 гроша и 30 пари съ тефтеръ, и на основание ст. 115, 116, 71, 103, 121, 122 и 124 отъ Гражданското Сѣдопроизводство,

Задочно Рѣши:

Осѣжда отсѣтствующий отвѣтникъ Молла Мустафа Мехмедовъ изъ с. Ези-бей (Добричска околия), а сега съ неизвѣстно мѣстожителство въ турция да заплати на Курти Стояновъ хиляда осемстотинъ двадесетъ и осемъ гроша и тридесетъ пари, които му дължи съ тефтеръ, заедно съ досега направенитѣ разноски тридесетъ лева и шестдесетъ стотинки за трикратното публикуване призовкитѣ въ броеветѣ на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ н. г. и всички други разноски, които има да послѣдоватъ до привожданието въ изпълнение на това задочно рѣшение.

Настоящото рѣшение е неокончателно и заочно, подлѣжи на въззивъ въ Варненский окр. сѣдъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ отъ денятъ слѣдъ троекратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

ДобричСКИИ МИРОВОИИ СѢДИИ: Ст. Дрѣновский.
Секретарь: П. Дичевъ.

2—(1769)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Българский Князь на 10 декемврий 1882 година ДобричСКИИ МИРОВОИИ СѢДИИ въ публичното си сѣдебно засѣдане разгѣда гражданското дѣло No. 628, по искътъ предявенъ отъ Добри П. Списаревский повѣренникъ на Никола Х. Костовъ изъ Добричъ, противъ Мехмедъ Абди-Заимовъ изъ с. Порязъ, Добричска околия, за 1096¹/₂ гроша съ записъ, а сега съ неизвѣстно, въ турция мѣстожителство; и на основание ст. 115, 116, 71, 103, 121, 122 и 124 отъ Гражданското Сѣдопроизводство,

Заочно Рѣши:

Осѣжда отсѣтствующий отвѣтникъ Мехмедъ Абди-Заимовъ бивший жителъ изъ с. Порязъ, Добричска околия, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство въ турция да заплати хиляда деведесетъ и шестъ гроша и двадесетъ пари на Добри П. Списаревский повѣренникъ на Никола Х. Костовъ, които му дължи съ записъ, заедно съ досега направенитѣ разноски тридесетъ лева и шестдесетъ стотинки за трикратното публикуване призовкитѣ въ броеветѣ на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ н. г. и всички други разноски, които има да послѣдоватъ до привожданието въ изпълнение на това заочно рѣшение.

Настоящото рѣшение е неокончателно и заочно, подлежи на въззивъ въ Варненский окр. сѣдъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ отъ денятъ слѣдъ трикратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

ДобричСКИИ МИРОВОИИ СѢДИИ: Ст. Дрѣновский.
Секретарь: П. Дичевъ.

2—(1770)—3

РуссенСКИИ АПЕЛАТИВЕНЪ СѢДИИ.

РѢШЕНИЕ.

№ 195.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Българский Князь Александръ I. РуссенСКИИ АПЕЛАТИВЕНЪ СѢДИИ по гражданското отделение, състоящъ, отъ председателъ А. Маноловъ, членове: Н. Минковъ и Ив. П. Чорапчиевъ, при пом. секретаря Петъръ Райчевъ и въ присѣтствието на прокурора Ф. П. Гиацинтовъ, въ открито сѣдебно засѣдане на 18 септемврий 1882 год. слуша доложеното, отъ члена Ив. П. Чорапчиевъ, гражданско дѣло No. 24/154 по описа, на Бърни М. Радевъ, изъ гр. Руссе, повѣренникъ на Цариградский жителъ Киракъ Хаджиопуло съ Анастасъ Х. Ивановъ, изъ гр. Търново, за потвърдение на едно турско рѣшение, издадено отъ Цариградското търговско сѣдилище на 6 юлий 1292 г. отъ Егира No. 143,

съ силата на което първият има да зима отъ последниятъ 113 лири турски, 29 гроша и 10 стотинки.

Въ сѣдебното засѣдание отъ страна на истецъ се представи повѣренникътъ му Бърни М. Радевъ, който отъ своя страна опълномощи Хр. Иванова, а отвѣтникътъ не се яви; нѣ понеже призовката му е обнародвана за послѣденъ пѣтъ на 18 марта 1882 г. брой 29 на „Държавенъ Вѣстникъ“, то дѣлото се разгѣда въ негово отсъствие, съгласно 302 ст. отъ Вр. Сѣд. Правила.

Обстоятелствата на това дѣло сѣ слѣдующитѣ: Бърни М. Радевъ, повѣренникъ на Кирякъ Хаджиопуло на 22 Май 1880 год. подалъ молба въ Руссенския апелативенъ сѣдъ, съ която моли, на основание 939 ст. отъ Вр. Сѣд. Правила, да се разгѣда и потвърди представеното му турско рѣшение, издадено отъ Цариградското търговско сѣдилище на 6 юлий 1292 г. отъ Егира, No. 143, съ силата на което ималъ да зема отъ Търновския жителъ Анастасъ Х. Ивановъ 113 лири турски, 29 гроша и 10 стотинки, происходящи отъ капиталъ лихви и разноски, като сѣщевременно иска да се осѣди отвѣтникътъ, на основание на протеста за когото се спомѣнува въ рѣшението, и съгласно чл. 99 отъ притурката на търговския законъ да му заплати и лихвитѣ отъ тогазъ до сега, както и сѣдебнитѣ разноски и възнаграждение за водение на дѣлото.

Слѣдъ докладътъ на дѣлото повѣренникътъ, Ивановъ за подкрѣпление на искътъ на довѣрителя си каза, че както се вижда отъ самото турско рѣшение, въ 1876 г. Анастасъ Х. Ивановъ дължалъ на Киряка Хаджиопуло въ Цариградъ исканжата сума по единъ камбиалъ, която била останала неплатена по причина, че ужъ Анастасъ Х. Ивановъ билъ испадналъ, нѣ понеже непредставилъ никакви доказателства за испадването си предъ Цариградското сѣдилище, то се издало представеното отъ довѣрителя му рѣшение, за което моли да се потвърди, съгласно 939 ст. отъ Вр. Сѣд. Правила, като сѣщевременно се осѣди отвѣтникътъ да заплати на довѣрителътъ му както лихвата пресмѣтната отъ дата на рѣшението до денътъ на исплащанieto цѣлата сума, така сѣщо да заплати и всичкитѣ сѣдебни и за водение на дѣлото разноски.

Слѣдъ изслушването заключението на прокурора, Руссенския апелативенъ сѣдъ за да рѣши това дѣло, взе предъ видъ: 1) че турското рѣшение, което истецътъ представи на преглѣждане и потвърждение е издадено отъ Цариградското търговско сѣдилище на 6 юлий 1292 г. отъ Егира, и е влѣзло въ законна сила; 2) че спорѣдъ съдържанието на това рѣшение, отвѣтникътъ Анастасъ Х. Ивановъ е осѣденъ да заплати на Киряка Хаджиопуло 113 лири турски, 29 гроша и 10 стот. заедно съ лихвитѣ до денътъ на исплащанieto му, и 3) че отвѣтникътъ не се яви въ сѣдѣтъ лично, нито пѣкъ е далъ нѣкой писмени възражения срѣщу представеното на утвърждение турско рѣшение.

На основание на горѣизложенитѣ съображения, и съгласно ст. 134, 138, 167, 168 и 939 отъ Вр. Сѣд. Правила и чл. 99 отъ притурката на търговския законъ, Руссенския апелативенъ сѣдъ, опредѣлява: турското рѣшение издадено отъ Цариградското търговско сѣдилище на 6 юлий 1292 г. отъ Егира, въ полза на Цариградския жителъ Кирякъ Хаджиопуло, да се потвърди напълно, като се осѣжда отвѣтникътъ Анастасъ Х. Ивановъ, да заплати на Кирякъ Хаджиопуло предвидената въ това рѣшение сума отъ сто и тринадесетъ лири турски, двадесетъ и деветъ гроша и десетъ стотинки, заедно съ законнитѣ лихви по 1% пресмѣтнати отъ датата на рѣшението т. е. отъ 6 юлий 1292 г. отъ Егира, до денътъ на исплащанieto цѣлата сума.

Сѣдебнитѣ разноски и възнаграждение за водение на дѣлото, съгласно ст. 971 и 972 отъ Вр. Сѣд. Правила, се възлагатъ върху отвѣтникътъ Анастасъ Х. Ивановъ.

Настоящето рѣшение отъ денътъ на връчването отъ него преписи на странитѣ, може да се обжалва отъ незадоволната страна предъ Върховний Кассационенъ Сѣдъ въ двамѣсеченъ срокъ, съгласно съ 2 чл. отъ законътъ за сроковетъ на касационнитѣ жалби.

Подписали на първообразното: предсѣдатель: Андрей Маноловъ, членове: Николай Минковъ, Иванъ П. Чоралчиевъ, и приподписалъ помощника на секретаря Петръ Райчовъ.

Г. Руссе, 26 септемврий 1882 год.

Предсѣдатель: А. Маноловъ.

Подсекретарь: Райчевъ.

2—(1642)—3

Троянският мировий сѣдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Български, Троянският мировий сѣдия Хараламби Мъсарловъ, на 27 ноемврий 1882 год. въ откритото си сѣдебно засѣдание, публично разгѣда гражданското дѣло подъ No. 817/82 относително по искътъ на Илия Данова и Пенчю Дочюва изъ село Бѣлишъ, срѣщо Еминъ Х. Баши Кара-Хасановъ, бившиятъ жителъ изъ с. Доброданъ, а понастоящемъ живущъ въ г. Мидия турско за 325 гроша, сума происходяща отъ заложена нива; то на основание ст. 6, 40, 48, 49, 68, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство,

Рѣши Заочно:

Еминъ Х. Баши Кара-Хасановъ, бившиятъ жителъ изъ село Доброданъ а понастоящемъ живущъ въ г. Мидия турско, да брой на Илия Данова и Пенчю Дочювъ изъ село Бѣлишъ гр. 325, или въ натура да имъ предаде заложената нива срѣща тая

сума, находяща се въ Бѣлишкото землище въ мѣстността „терзиска вада“ около 8 дюлюма и се ограничава съ Аланнъ Дере, Иванъ Мариновъ, и Мехмеда; слѣдователно като имъ заплати послѣдовавшитѣ разноски за публикация призовката No. 633, виждѣ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой No. 74, (18) лева осемнадесетъ за водение дѣлото на тѣмъ и на свидѣтелитѣ Али Акъ-Ахмедовъ, Мехмедъ Еминовъ и Исмаилъ Кючюкъ-Мустафовъ лева 15; сѣщо да имъ заплати и разноскитѣ, които ще послѣдватъ до изпълнението на това рѣшение.

Настоящето рѣшение е неокончателно отвѣтника има право въ расстояние на двѣнедѣленъ срокъ отъ послѣдното публикуване резолюцията въ „Държавенъ Вѣстникъ“ да се обтѣжи по въззивенъ редъ предъ сѣщия мировий сѣдия, съгласно ст. 121 и 132 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

Мировий сѣдия: Хар. Мъсарловъ.

2—(1681)—3

Провадийският мировий сѣдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь на България, Провадийският Мировий сѣдия, въ сѣдебното си публично засѣдание отъ 28 декемврий 1882 година разгѣда и изслуша гражданското дѣло No. 307 отъ н. г. по искътъ на Павла Каланджи отъ селото Манастиръ, Провадийска околия, противъ бившиятъ Провадийският жителъ Османъ Бей Юмеровъ за 998 лева убитѣкъ на 50 кила зимница.

На основание ст. 115 § 2, 117 и 134 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, и ст. 68, 72, 103, 116, 121, 122 и 124 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство,

Заочно рѣши:

Осѣжда Османъ Бей Юмеровъ да заплати на Павла Каланджи убитѣкъ за 50 петдесетъ кила зимница лева деветстотинъ деветдесетъ и осемъ, плюсъ 19 лева и 80 ст. за трикратното публикуване призовка въ броеветъ 59—61 на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ н. год. и всичкитѣ други разноски, които има да послѣдватъ до привожданието въ изпълнение на това рѣшение.

Срѣщъ това рѣшение отвѣтникътъ самъ, или чрезъ законенъ свой повѣренникъ може да принесе отзивъ въ двѣнедѣленъ срокъ отъ денътъ на трикратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, или пакъ отъ сѣщия денъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ да принесе апелационна жалба за въ Варненският окръженъ сѣдъ.

2—(7)—3

Мировий сѣдия: Г. В. Киверският.

Трънският мировий сѣдия.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

№ 215.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Българският Князь, на двадесетъ и петий септемврий хилядо осемстотинъ осемдесетъ и втора година Трънският мировий сѣдия Петъръ Драндаровъ, въ публичното си засѣдание разгѣда гражданското дѣло No. 286, по искътъ на Гига Пѣвевъ отъ гр. Трънъ противъ Алекса Попъ Михайловъ отъ сѣщия градъ, а понастоящемъ живущъ въ Сърбия въ село Селевецъ (Смедеревско окръжие) за 519 гроша по записъ.

Въ засѣданието се представи само истецътъ, а отвѣтникътъ, ако и да бѣше призованъ формално съ призовка подъ No. 1416 обнародвана троекратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“, броеве 52, 53, и 54 на 20, 22, и 25 май 1882 година, не се яви нито самъ лично нито чрезъ свой законенъ повѣренникъ; по просбата на истецътъ, и съгласно ст. 115, и 116, отъ Гражданското Сѣдопроизводство, разгѣда дѣлото заочно; слѣдъ прочитанието на искового прошение, при устнитѣ обяснения, истецътъ за подкрѣпление искътъ си като представи и записътъ издаденъ отъ отвѣтникътъ на 1872 година априлий 10 за 519 гроша и своеречно подписанъ, каза че отвѣтникътъ като избѣгалъ отъ тулъ не се е върналъ, и сега като се намира въ горѣказаното мѣсто, моли да се осѣди заочно да му заплати това количество съ лихвата заедно и сѣдебнитѣ разноски.

Мировий сѣдия като има предъ видъ неявяването на отвѣтникътъ и показанията на истецътъ подкрѣпени съ записъ, въ който не писува лихва;

На основание ст. ст. 49, 71, 100, 108, 115 и 116 отъ Гражданското Сѣдопроизводство,

Рѣши Заочно:

Осѣжда въ отсъствие Алекса Попъ Михайловъ отъ гр. Трънъ понастоящемъ живущъ въ Сърбия, да заплати на Гига Пѣвевъ (519) петстотинъ и деветнадесетъ гроша и сѣдебнитѣ разноски израсходвани и които има да се израсходватъ по това дѣло.

Това рѣшение е неокончателно и подлежи на въззивно обжалование, съгласно ст. 124, 125 и 132 отъ Гражданското Сѣдопроизводство, и рѣдъ Трънският окръженъ сѣдъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на публикуванието му въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Трънският мировий сѣдия: П. Драндаровъ.

Секретарь: Ив. Г. Джерекаровъ.

2—(1653)—3

Руссенский III сѣдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 1400.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Руссенский III сѣдебенъ участокъ, на основание исполнительный листъ No. 812, издаденъ отъ Разградский миров. сѣдия, на 30 юний миналата 1881 год. въ полза на Израилъ Геронъ, срещу братия: Мехмедъ, Ахмедъ и Хасанъ жители на г. Разградъ, за искъ 95 лева 40 ст. и съгласно ст. 451 — 453, 455, 457 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че отъ денътъ на последнето трикратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до 2 мѣсеца ще се продава съ надаване, въ канцеларията ми при правителствени домъ въ г. Разградъ, недвижимото имущество на упоменаемитъ братия Мехмедъ, Ахмедъ и Хасанъ, състояще, отъ една къща въ г. Разградъ въ улица „новата махала“ подъ No. 36, едноетажна, на каменна основа съзидана съ плетъ и калъ покрита съ керемиди отъ 4 стаи съ дворъ 7 метра широчина и 64 дължина; оцѣнена за 500 гроша, отъ която ще се почне надаването и.

Формалноститъ относящи се до тази проданъ, могатъ да се разглеждатъ въ канцеларията ми.

Разградъ, 24 декемврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: М. Г. Палашевъ.

2—(1780)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1419.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Руссенский III сѣдебенъ участокъ, на основание исполнительный листъ No. 1477 издаденъ отъ Разградский мировий сѣдия на 8 априлий 1882 год. въ полза на Цони Тоневъ, сръщъ Зюхти Юсуфовъ житељ отъ г. Разградъ за искъ 662¹/₂ гроша, и съгласно ст. ст. 451, 453, 455, 457, и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание че отъ денътъ на последнето трикратно обнародване настоящето обявление и до 61 день, ще се продава въ канцеларията ми при правителствени домъ въ г. Разградъ, съ надаване недвижимото имущество на упоменаемий Зюхти Юсуфовъ, състояще: отъ една къща въ двѣ отдѣления, едното вътрѣшно отдѣление, едноетажно на каменна основа, съзидано отъ плетъ и калъ, покрито съ керемиди височина 2²⁷/₁₀₀, метра широчина 6 — и дължина 9 метра, отъ 3 стаи съ 346 квадратни метра дворъ; другото външно отдѣление двоетажно на каменна основа, съзидано отъ плетъ и калъ покрито съ керемиди, височина 4¹/₂ метра, дължина 13 — и широчина 7 метра, долний етажъ — отъ една стая и конюшникъ, горний — отъ сламарница съ 250 квадратни метра дворъ.

Надаването на това имущество ще почне отъ оцѣнката 1500 гроша.

Формалноститъ за продаване това имущество могатъ да се разглеждатъ въ канцеларията ми.

Разградъ, 29 декемврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: М. Г. Палашевъ.

2—(6)—3

Вратчанский сѣдеб. приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 364.

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ на I-ий участокъ при Вратчан. окр. сѣдъ, на основание два исполнительни листове, подъ No. No. 715 и 848 издадени отъ Вратчанский мир. сѣдия, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитъ Сѣдебни Правила, чрезъ настоящето обявямъ за всеобщо знание че слѣдъ трикратното му обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 16 день ще са произведе публична търга, въ канцеларията ми при Вратчанский окр. сѣдъ, на недвижимото имущество на Николча Червенъ-Бардаковъ, ж. отъ градъ Вратца за дългътъ му.

1) Едно лозе 6 дюлюма въ района на гр. Вратца въ мѣстото називаемо „Куманица“, около съседитъ: Михалко Михайловъ, Пецо Мишовъ, Павелъ Червенъ-Бардаковъ, и Дѣдо Петръ Дрѣмкара; 2) едно мѣсто около 1¹/₂ дюлюма при сѣщето лозе, при сѣщитъ съседитъ; и ще почне отъ първоначалната оцѣнка 1100 гроша на горе.

Това имущество не е заложено нийдѣ, и ще се продава за удовлетворение искътъ на Никола К. Узуновъ, и Ставру Х. Статковъ, жители отъ градъ Вратца на първий за 600 гроша, на вторий за 715 гроша всичко 1315 гроша, и лихвата имъ до исплащанието.

Желающитъ г-да да купятъ горепоменатото имущество нека са отнесжтъ въ канцеларията ми при сѣщий сѣдъ, да разглеждатъ формалността по тая продажба всеки денъ отъ часътъ 10 до часътъ 2, освенъ неприсѣтственитъ дни.

Вратца, 8 декемврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

2—(1721)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 365.

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ на I-ий участокъ при Вратчанский окр. сѣдъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 1363 издаденъ отъ Вратчан. мир. сѣдия, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитъ Сѣдебни Правила, чрезъ настоящето обявление обявямъ за всеобщо знание че слѣдъ трикратното публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се произведе публиченъ търгъ въ канцеларията ми при Вратчанский окр. сѣдъ, на недвижимитъ имущества на Тончо Тоневъ ж. изъ гр. Вратца за дългътъ му, а именно: 1) едно лозе отъ 4 дюлюма, въ района на гр. Вратца, въ мѣстото називаемо Каровъ-долъ, между съседитъ: Цвѣтко Кецовъ, Коцо Атанасовъ и Георги Таневъ, и 2) една кория въ сѣщето мѣсто до корията и лозето половинъ дюлюмъ мѣсто при сѣщитъ съседитъ; лозето съ мѣстото ще почне отъ 700 гроша, корията ще почне отъ 500 гроша.

Това имущество не е заложено нийдѣ, и ще се продава за удовлетворение искътъ на Томо Хр. Гашлиовъ ж. отъ г. Вратца, 1421¹/₂ гроша.

Желающитъ г-да да купятъ горепоменатитъ имущества, нека се отнесжтъ въ канцеларията ми при сѣщий сѣдъ, за да прегледатъ формалността по тая продажба всеки денъ отъ часътъ 10 предъ пладне, до часътъ 2 послѣ пладне, освенъ неприсѣтственни дни.

Вратца, 8 декемврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

2—(1722)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 366.

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ на I-ий участокъ при Вратчанский окрѣженъ сѣдъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 1075, издаденъ отъ Вратчанский окр. сѣдъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитъ Сѣдебни Правила, чрезъ настоящето обявление обявямъ за всеобщо знание че слѣдъ трикратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 61 день ще се произведе публиченъ търгъ въ канцеларията ми при Вратчанский окрѣженъ сѣдъ на недвижимото имущество на Параскева Велкова ж. отъ гр. Вратца, за дългътъ и. 1) Една къща на единъ етажъ, двѣ стаи отдолу и омазана съ калъ, покрита съ плочи, съ дворъ около 50 метра дължина, и 6 метра ширина въ гр. Вратца, махалата долна; и ще почне отъ първоначална цѣна 1500 гроша нагоре. Това имущество не е заложено нийдѣ и ще се продава за удовлетворение искътъ на Иона Велкова тоже Вратчанка, 1782 гроша и 10 пари.

Желающитъ г-да да купятъ горепоменатото имущество нека се отнесжтъ въ канцеларията ми при сѣщий сѣдъ, да разглеждатъ формал-

ността по тая продажба всеки денъ отъ часътъ 10 предъ пладне до 2 послѣ пладне, освенъ неприсѣтственни дни.

Вратца, 8 декемврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

2—(1723)—3

Търновский окрѣженъ сѣдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 6251.

Търновский окрѣженъ сѣдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава Микишли Мехмедъ Бей отъ г. Търново, а сега отсѣтствующъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ тоя сѣдъ лично или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ, най късно следъ шестъ мѣсеци отъ послѣднийтъ пжтъ на троекратното публикуване на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявениятъ сръщу му искъ отъ жителя на с. Добри-Дѣлъ Калча Стояновъ Бъчваръ-олу, за една нива. Въ противенъ случай, ако не се яви, сѣдътъ ще постѣши, съгласно статия 281 п. 1 отъ Вр. Сѣд. Правила и издаде заочно рѣшение.

Търново, 27 ноемврий 1882 год.

П. председателъ: А. Андреевъ.

Секретаръ Д. Паскаловъ.

2—(1674)—3

Видинский мировий сѣдия.**ПРИЗОВКА**

Видинский мировий сѣдия на основание ст. 115 п. 2 отъ Временнитъ Сѣдебни Правила, призовава бившийтъ Видински житељ Х. Мехмедъ Мустафа, сега живущъ въ г. Цариградъ (Турция,) улица Шехрѣ-Емини, да се яви самъ лично или чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ троекратното публикуване на тѣзи призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявениятъ сръщъ му отъ Хуршидъ Абдула, Халилъ Османовъ и Мустафа Мехмедовъ изъ г. Видинъ искъ, за 2503 гр. 20 пари.

Въ случай на неявяване сѣдията ще постѣши, съгласно ст. 115 и 116 отъ Гражданското Сѣдопроизводство за мировитъ сѣдии.

Видинъ, 24 декемврий 1882 год.

Мировий сѣдия: В. Бушарановъ.

Секретаръ: Т. Х. Цановъ.

2—(1783)—3

Севлиево окрѣженъ сѣдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 2173.

Севлиево окрѣженъ сѣдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Временнитъ Сѣдебни Правила призовава бившийтъ житељ отъ с. Дерелий (Севлиево) Ахмедъ Аладжовъ а по настоящемъ живущъ въ Турция, да се яви въ сѣдътъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ расстояние на шестъ мѣсеци отъ последнето троекратно публикуване тѣзи призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявениятъ сръщъ му искъ отъ Къня Лаловъ отъ с. Дерелий (Севлиево), за издаване актъ на купеното му недвижимо имущество или да му завърне наброенитъ пари 12500 гроша за това имущество.

Въ случай че се не яви горѣказанниятъ Аладжовъ въ означения день, сѣдътъ ще постѣши съобразно ст. 281 п. 1 отъ Времен. Сѣд. Правила.

Севлиево, 31 декемврий 1882 год.

Председателствующий: А. Биссеровъ.

Секретаръ С. Георгиевъ.

2—(2)—3

Софийский апелативенъ сѣдъ.**ПРИЗОВКА.**

№ 13

Софийский апелативенъ сѣдъ, отдѣление гражданско, на основание ст. 115 § 3

отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила призовава Софийския жителъ Ахмедъ Ефенди Фехми да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на казанний сждъ въ расстояние на шесть мѣсеци отъ денѣтъ на послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря срѣщу подадената отъ Софийския жителъ Леонъ Хаимъ Фархи, повѣренникъ на Самуилъ Фархи, апелативна жалба, противъ рѣшението на Софийский окръженъ сждъ отъ 30 май 1880 год. подъ No, 557 издадено въ негова (на Ахмедъ Ефенди Фехми) полза за 6000 гроша.

Въ случай на неявяване сждѣтъ ще постѣпи, съгласно ст. 302 отъ „Врѣменнитѣ Сждебни Правила.“

София, 4 януарий 1883 година.

Предсѣдатель: С. Зографски.

Секретарь: Л. Г. Гавалюговъ.

2—(5)—3

Търнов. сждеб. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 608.

Подписаний Георги Хр. Корфоновъ, сждебенъ приставъ, на Габров-Дрѣнов. участъкъ при Търнов. окръженъ сждъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 162 издаденъ отъ Габровский мировий сждия на 18 февруарий 1882 г. и съгласно ст. 452, 454, 455 и 456 отъ Врем. Сждеб. Правила, чрезъ настоящето обявление обявявамъ, че слѣдъ троекратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 2 мѣсеца ще почне публичното наддаване, предъ градското общинско управление въ г. Трѣвна въ канцеларията ми, недвижимото имущество на Влайко Стояновъ, отъ к. Рачовци (Габровско), а именно: една нива около 10 дюл. въ землището на к. Рачовци, на мѣстото називаемо „распадото“ съ граници: Колю Анастасовъ, Маринъ Илевъ, пѣтъ и Хр. Петровъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 2000 гроша нагорѣ пазаренъ курсъ.

Продаваемата нива не е заложена никому и ще се продава за удовлетворение искътъ 1000 гроша, на Продана Колевъ, отъ к. Мархоритѣ, (тоже Габровско) и всичкитѣ други расходи по изпълнението.

На желающитѣ да купятъ и разглеждатъ формалноститѣ е достѣпно въ канцеларията ми въ г. Трѣвна всѣкий день, отъ часътъ 9 рано до 12 и отъ 2 до 4 послѣ пладнѣ исключающа празниците.

Г. Трѣвна, 25 Ноемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: Корфоновъ.

2—(1665)—3

Варненский I сжд. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 842.

На основание изпълнителний листъ No. 5171 издаденъ отъ Варненский окръженъ сждъ, и съгласно ст. 454 и 455 отъ Временнитѣ Сждебни Правила, подписаний сждебенъ приставъ при Вратчанский окръженъ сждъ отъ I-й участъкъ П. Бабевъ съ настоящето обявявамъ че слѣдъ два мѣсеца отъ денѣтъ на послѣдната публикация ще почне публичната продажба на недвижимото имущество принадлежащо на Варнен. жителъ касапъ Алекси Юрдандопуло, и състояще, отъ единъ домъ No. 31 въ г. Варна IV участокъ: покривъ керамиденъ, каменни зидове, едноетаженъ, занимающъ 560 квад. арш. съ 4 стаи, катой, кухни, дворъ и кладенецъ; оцѣненъ 150 л. т. и единъ дамъ до къщата занимающъ 444 кв. арш. оцѣненъ 150 л. т. Споменатото имущество не е подъ залогъ и се продава за удовлетворение иска на Българското въ г. Варна търговско дружество, състоящъ: отъ 336 лири тур., лихвата имъ по 1%, сждебни разноски и възнаграждение 157 лева 97 стот. Продажбата почва отъ първоначалната оцѣнка по 150 лири турски и ще се извърши, съгласно

ст. ст. 456 — 474 отъ Временнитѣ Сждебни Правила.

Желающитѣ да взематъ участие въ наддаването, умоляватъ се да присѣтствуватъ въ канцеларията ми гдѣто сж достѣпни за разглеждане книжята относящи се до речената продажба.

Варна, 15 Декемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: П. Бабевъ.

2—(1771)—3

Шумнен. сждеб. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 938.

Подписаний сждебенъ приставъ при Шумненский окр. сждъ отъ I-ий участокъ Хр. Пашанковъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 6492 издаденъ отъ Шумнен. мировий сждъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 456 отъ Вр. Сждебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че следъ троекратното публикуване, до два мѣсеца, предъ Шумен. Окр. сждъ, ще стане публичната продажба на слѣдующето недвижимо имущество, принадлежащо на Шумнен. жителъ Ериносъ Хачикъ и Анна Кабакова, именно: Една градина подъ No. 243, находяща се въ гр. Шуменъ Еврейската частъ, съсѣдна съ къщитѣ на Х. Бохоръ, Калайджи Сулейманъ, Хахамъ Бохоръ и главенъ пѣтъ за Къошкювитѣ; оцѣнена за 2000 двѣ хиляди гроша.

Горепомѣнатото недвижимо имущество не е заложено никому и ще се продаде за удовлетворение искътъ на Шумен. жителка Антаранъ Артюнова, състоящъ отъ 2647½ гроша и разноскитѣ по изпълнението.

Желающитѣ да купятъ това имущество могатъ да се явяватъ всѣкидневно въ канцеларията ми освенъ празничнитѣ дни и то въ присѣтственнитѣ часове, гдѣто ще имъ бжде достѣпно за разглеждане всичкитѣ книжя по това дѣло, съгласно ст. 457 отъ сжщитѣ правила.

Шуменъ, 3 декемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: Хр. Пашанковъ.

2—(1685)—3

Кюстендил. сждеб. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6.

Долуподписаний сждебенъ приставъ при Кюстендилский окр. сждъ, на основание изпълнителний листъ No. 277 отъ 4 февр. 1882 год. издаденъ отъ сжщий сждъ, въ полза на бр. П. Георгиеви ж. отъ Кюстендилъ, и съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Вр. Сжд. Пр. чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава чрезъ публично наддаване, при Кюстендилский окр. сждъ, дюгенътъ подъ No. 1 на Татаръ Молла Алиа, тоже отъ Кюстендилъ, находящъ се въ улицата називаема „Чукуръ“ при полицията, състоящъ отъ 20 раскрачи дължина и ширина, построенъ отъ джски покритъ съ керамиди, съмежденъ отъ страни: Симо, сжщия Татаръ Алиа и улица; срѣща дългътъ му отъ 11 лири турски.

Наддаването ще начне отъ първоначалната оцѣнка отъ 10 лир. тур. нагоре.

Желающитѣ да купятъ можѣтъ да разглеждатъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцеларията ми отъ часътъ 9—12 предъ пладне и отъ часътъ 1—4 слѣдъ пладне освенъ празнични дни.

Кюстендилъ, 4 януарий 1883 год.

Сждебенъ приставъ: А. Богдановъ.

2—(8)—3

Соф. сждеб. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

На основание изпълнителний листъ издаденъ отъ Орхан. мир. сждия подъ No. 1384

подписаний сждебенъ приставъ при Соф. окр. сждъ на Орхан. Видр участъкъ, обявявамъ на почитаемата публика, на основание ст. ст. 433, 440, 443, 452, 454, 457, 461, 463 и 465 отъ Врем. Сждеб. Правила, по описътъ и оцѣненитѣ извършени на 16 декемврий 1882 г. 61 день слѣдъ трикратната публикация въ „Държавний Вѣстникъ“ ще се продава чрезъ наддаване въ канцеларията ми въ г. Орхание недвижимото имущество на Мехмедъ Селимовъ ж. отъ г. Орхание.

1) Една къща находяща се въ градътъ улица Романска подъ No. 493, съ съсѣди: Петко Николовъ, Василь Брънчовъ, рѣка и мегданъ, здание вехто съ стени отъ плетъ съ калъ полусрутени на два ката: долний катъ отъ три страни съ дворъ камененъ, на долний катъ двѣ отдѣления, на горний катъ четири отдѣления двѣтъ измазани, дюшето отъ калъ и двѣтъ съ джски, таванитѣ на всичкитѣ отдѣления съ джски наречени шиндри; зданието обѣма около 15 раскрача дължина и 12 раскрача широчина покрито съ керамиди съ единъ дворъ отъ дължина 47 раскрача и широчина 36 раскрача; на другата страна на дворътъ едно здание съ стени отъ плетъ полусрутени на дължъ 28 раскрача и на широчина 6 раскрача, покрито съ керамиди собствено притѣжане на отвѣтникътъ отъ преди петъ години отъ наслѣдство; оцѣнена за 1250 лева.

Всичкото горѣописано имущество се намира въ г. Орхание дадено подъ наемъ на Мито Николовъ до 1884 год. до априлий 23 день; наддаването ще се почне отъ горнитѣ цифри, отъ 17½ сребр. рубли.

Ще се продава на основание горѣпоменатий листъ издаденъ въ полза на Мито Николовъ ж. отъ г. Орхание за 1820 гр. и 14 пари и сждеб. разноски единъ левъ и 50 ст. и за изпълнителний листъ издаденъ отъ Орхан. мир. сждия подъ No. 1051 въ полза на бившии Орхан. окр. управителенъ съвѣтъ за 480 лева, и сждеб. разноски единъ левъ както и разноскитѣ до свършването изпълнението.

Публичната продажба ще се извърши въ г. Орхание, съгласно ст. 452 отъ Врѣм. Сждеб. Правила, гдѣто ще присѣтствува и чиновникъ по финансовата частъ.

Всичкитѣ хартии и наддавателнитѣ листове сж достѣпни всѣкидневно въ канцеларията на сждебний приставъ въ г. Орхание за всеобщо знание.

Орхание, 18 декемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: Х. Сариевъ.

2—(1774)—3

Горнѣ-Орѣховско градско общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 427.

Горнѣ-Орѣховското градско общинско управление честь има да объяви на почитаемата публика че дава съ публиченъ търгъ новопостроения църковно-училищенъ хотелъ въ г. Г. Орѣховица за три години, отъ идущиятъ 23 априлий 1883 год. до 1886 год. априлий 23 съ всичкитѣ му нуждни мобили. Речения хотелъ има десетъ No. 10 стаи въ горния етажъ съ единъ салонъ; долу едно кахвене, задъ него една стая и една гостилница и задъ нея готварница; въ най долния етажъ: двѣ маази за държане вина и тѣмъ подобни вещи; въ двора петъ стаи на земята съ кладенецъ; единъ яхъръ конюшна за 50 коня, единъ хамбаръ за ечмикъ, единъ сайвантъ. Желающитѣ да наемѣтъ можѣтъ да се отнесѣтъ въ помѣщението на общинското управление да преглѣдатъ и прочетатъ условията му въ всѣки присѣтственъ день отъ 22 мартъ до 22 априлий т. г. въ който день окончателно ще се свърши търгътъ.

Г. Орѣховица, 22 мартъ 1883 год.

Кметъ: А. П. Х. Ивановъ.

Секретарь: Ив. Р. Зриновъ.

2—(398)—3